

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 135 / fascicle 3

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 21 de desembre del 1998 a les 22 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- I.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTESS INSTITUCIONALS I GENERALS** de la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular RGE núm. 4143/98, d'atribució de competències als consells insulars de Menorca i d'Eivissa i Formentera en matèria de transport per carretera. fascicle 1
- II.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** del Projecte de llei RGE núm. 4581/98, de mesures tributàries i administratives. fascicle 1
- III.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** del Projecte de llei RGE núm. 4580/98, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per al 1999. fascicle 2
-

EL SR. PRESIDENT:

Anem a veure el debat número 6 de totalitat, secció 13, Conselleria de Cultura, Educació i Esports. Es mantenen vives dues esmenes, la del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista 5288, i la del Grup Parlamentari Socialista 5810. Per defensar la del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la seva portaveu Sra. Catalina Bover.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Aquesta esmena a la totalitat al pressupost de la Conselleria d'Educació, ve donada per diferents motius. N'esmentarem alguns: un d'ells és la marginació sistemàtica dels consells insulars, ja que aquestes administracions no es beneficien en cap moment de les competències que tenen transferides de la millora dels pressuposts de la Comunitat Autònoma. Les vàrem rebre mal dotades, és ver, ho hem denunciat en diferents ocasions, i el Govern balear les hi manté, no perquè no pugui millorar-les, sinó perquè en principi no té voluntat de fer-ho en aquest sentit.

Un cas flagrant, important, és el del nivell dels àmbits de la normalització lingüística. Aquí volem fer un esment específic en aquest sentit. El Govern impulsa plans de normalització lingüística que impliquen tots els ajuntaments de les Illes Balears, però en canvi no impliquen els consells, tant el de Mallorca com el de Menorca, d'Eivissa i Formentera, que pensam que tenen molt a dir en aquest sentit. Per què?, quina raó tendria el Govern per no comptar amb els consells, administracions supramunicipals, si de veritat vol i creu que ha d'impulsar el coneixement i l'ús de la llengua catalana?

La partida de normalització lingüística en el pressupost del 99 baixa en més de 170 milions de pessetes. Les partides que s'hi destinen no estan connectades amb programes concrets, amb la qual cosa es converteixen en aquest sentit en una partida de lliure disposició per part de la Conselleria d'Educació, cosa que permet per tant en aquest sentit que el Govern pugui fer activitats de política cultural de forma encoberta.

Consideram que la partida específica de normalització lingüística ha de ser per a aquest objectiu, per donar suport que l'ús de la llengua catalana es faci realitat aquí, a les Illes Balears. No té competències tampoc el Govern, per tant, en política cultural, però utilitza els doblers d'aquesta partida, com he comentat, per realitzar edicions, subvencionar actes, etcètera; i d'altra banda, quan podríem veure iniciatives que de veritat poguessin ser de normalització lingüística, no les veim en aquest sentit. Proposta que feim nosaltres amb unes esmenes específiques, traspàs als consells insulars d'aquesta partida, i poder dur endavant activitats per normalitzar l'ús de la llengua catalana.

Un altre element a tenir en compte és el finançament de tot insuficient dels centres i equipaments culturals, Biblioteca Pública de Mallorca, Biblioteca Pública de Maó, Arxiu Històric de Mallorca, Museu Arqueològic d'Eivissa, són de titularitat estatal i gestionats per la Comunitat Autònoma, necessitat de finançar aquests equipaments per donar-los la categoria necessària en aquest sentit. Necessitat també d'ampliar la dotació, més recursos per a l'adquisició de patrimoni documental, més recursos també per adquisició de patrimoni bibliogràfic, i també museístic.

Quina política educativa trobam a faltar des del nostre grup parlamentari, des del Grup PSM a la Conselleria d'Educació i Esports? Pensam que s'ha de donar suport a l'educació musical; increment de l'aportació pressupostària, per tant, per millorar la qualitat de l'ensenyament a les escoles de música municipals i dignificar l'educació musical que tenim a les Illes Balears; suport, per tant, amb un increment de partida important a les escoles musicals dels ajuntaments. Moltes vegades els ajuntaments han de finançar amb el seu pressupost l'educació musical, cosa en què els ajuntaments no tenen competències, i pensam que no és un objectiu que s'hagi de plantejar des dels ajuntaments, sinó des de la Conselleria de Cultura i Educació.

Pla de formació permanent del professorat: Hem parlat moltes vegades de qualitat d'ensenyament. La Conselleria d'Educació té un objectiu plantejat al seu pressupost, i en el debat sempre es planteja com a objectiu millorar la qualitat de l'ensenyament. Nosaltres pensam que la formació del professorat és un instrument molt positiu, molt vàlid, que va cap a aquest sentit. Per tant, demanam també un suport als centres de professorat, un suport econòmic, increment del professorat que té dedicació exclusiva que treballi en programes de formació, però aquests programes s'han d'elaborar des de dues perspectives segons el nostre grup: des de les propostes formatives que pugui fer l'administració, que ha d'establir uns eixos formatius bàsics, per tant, des d'un punt de vista un procés deductiu, que és el que ha impregnat en aquests darrers anys; i el que és molt important també des d'un punt de vista inductiu; o sigui, a proposta de la comunitat educativa, bàsicament és el professorat. Per tant, la qualitat de l'ensenyament passa també per força per dignificar la professió del professorat, sigui quin sigui el nivell o etapa educativa en què treballi; i per tant s'ha de possibilitar una formació permanent i contínua a claustres de centres escolars, com a equip educatiu forçar i formar els equips educatius, molt importants per després elaborar projectes curriculars, projectes lingüístics i projectes educatius, i també el professorat com a individu, a nivell particular, la formació que necessiti cada individu com a component d'aquest equip educatiu.

Necessitat també d'augmentar i consolidar programes relatius a compensar desigualtats socials, molt important no només treballar-los a nivell d'acció social, com hem parlat abans, o a nivell de treball i formació, com també hem parlat; sinó també a nivell d'educació és necessari fer feina en aquest sentit. Programes educatius de suport a immigrants, increment i consolidar equips en aquest sentit. Programes i suport a infants amb necessitats educatives especials, a nivell de professorat, increment de professorat de suport, material de suport, que en moltes ocasions han de fer feina d'una matèria voluntària en aquest sentit, i també adequació de centres educatius ordinaris, per tant supressió de barreres arquitectòniques, ja que es dóna el cas que centres educatius d'instituts de secundària, que sent centres ordinaris però han de rebre alumnat amb discapacitats, no s'han adequat a la normativa per subsanar les barreres arquitectòniques, com és l'exemple de l'IES Mossèn Alcover de Manacor.

Un altre element també a tenir en compte, que pensam que s'hauria de potenciar des del pressupost, des de la Conselleria d'Educació, és donar suport a les escoles oficials d'idiomes, la descentralització d'aquestes. Sabem que hi ha hagut una iniciativa en aquest sentit, però sí hi ha la necessitat de consolidar equips educatius per formar i donar suport a la formació de l'alumnat, que en principi pareix que hi ha demanda en aquest sentit.

Un altre tema que ens preocupa és que pensam que s'ha de donar prioritat a la construcció d'escoles infantils, per donar cobertura a la demanda d'escolarització dels infants, de nins i nines de 0 a 3 anys a escoles públiques. Abans dels concerts educatius a infantil, pensam que seria prioritari aquest element, donant cobertura a l'educació infantil 0-3 anys a principis del 99, i estudiar la possibilitat d'ofertar escoles o centres públics a 0-3 anys, que pareix que hi ha demanda en aquest sentit.

Acabaré. També pensam que s'hauria de tenir en compte, i ens sap greu un dels elements que ha sortit ara a premsa, que pareix ser que es volen tancar les escoles unitàries, gairebé per aprofitament de recursos econòmics. Pensam des del nostre grup que s'ha de donar suport a les escoles petites, no tancant aquestes escoles unitàries, ja que aquestes reflecteixen una realitat d'un part de les Illes. Des de l'Administració s'ha d'assegurar l'ensenyament a tota la comunitat, però aquest ensenyament ha de reflectir la diversitat de les Illes, i seran a través dels projectes curriculars, com he comentat abans, projectes lingüístics i projectes educatius, allà on els centres, el professorat decidirà quin projecte educatiu ha d'estudiar i ha d'impregnar el seu centre educatiu, sempre respectant, això sí, el Decret de mínims, i sempre respectant també els (...) que impregnen o són els mínims curriculars que s'ha d'ensenyar a tots els centres escolars. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat l'esmena 5810, a la totalitat. Per fer-ne la defensa té la paraula el Sr. Vicent Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Esports. Aquest és el segon pressupost en matèria d'educació que elabora el seu Govern des que hem assumit les competències en aquesta matèria, amb la qual cosa en principi hem de suposar que hi ha una certa experiència. Record que l'any passat li dèiem que eren uns pressuposts molt poc concrets, on no s'especificava pràcticament quina era la política que tenia el Govern en matèria d'educació. En aquests moments hauríem de suposar que aquesta experiència hauria d'haver resolt el problema que es plantejava ara fa un any, però veim que ha servit de poc. Ha servit de tan poc, que fins i tot en els pressuposts d'enguany es mantenen organitzacions de la mateixa conselleria, com és la Direcció General d'Educació, a la qual es dóna la responsabilitat de tots els programes educatius no universitaris, quan aquesta direcció general a la pràctica ha desaparegut; o quant als objectius del programa, alguns d'ells es repeteixen, objectius tan poc raonables en aquest moment com estructurar l'organigrama de la Direcció General d'Educació, quan ha desaparegut aquesta direcció general; o objectius com l'assumpció i gestió de les competències d'ensenyament no universitari - aquesta és una competència que es va assumir-, o la negociació i acord de les transferències.

En definitiva, comprovam com la crítica que fèiem l'any passat no responia només a un falta d'experiència o la novetat d'haver tengut poc temps per organitzar aquesta competència, sinó que enguany seguim veient dèficits d'aquest calat tan important.

Comprovam a més en aquests pressuposts com el que en teoria hauria de respondre a un pressupost que marcàs, o en principi s'espera que un pressupost marqui les línies de política general d'actuació del Govern, s'espera que uns pressuposts marquin els objectius que té un govern en matèria d'educació, com és aquest el cas. En canvi, en aquest pressupost veim que és impossible pràcticament deduir cap objectiu, cap línia mestra de política de la seva conselleria. Si miram el pressuposts, ens podem demanar quins objectius té la seva conselleria en educació universitària, quins objectius té en educació infantil, primària o en secundària, quins objectius té en formació del professorat, quins objectius es poden desprendre d'aquest pressupost en educació d'adults, i veim que és pràcticament impossible arribar a trobar cap d'aquests criteris que entenem nosaltres que haurien d'inspirar qualsevol política pressupostària. Per això conclouem una vegada més que són uns pressuposts altra vegada opacs, molt poc concrets, i a on tant aquest parlament com els ciutadans, que se suposa que el pressupost hauria de servir per deduir quines són les línies mestres, quina ha de ser la política que seguirà el Govern durant l'exercici corresponent, i per tant poder fer un seguiment d'aquella política que es preveu executar, i comprovam que és pràcticament impossible.

En aquest sentit, no s'esforcen ni tan sols en detallar aquelles coses que són més elementals. Per exemple, despatxen una partida de 10.250 milions, quasi res, en un sol enunciat, a centres d'ensenyament concertats a educació infantil i primària; i als altres nivells no seran concertats?, o no hi cap la concertació d'altres nivells de l'ensenyament? Sembla que segons aquest programa no hi cabria, però nosaltres entenem que sí, que hi cap, que és possible, i que per tant entenem que hauria reflectit en aquest pressupost també. O com al capítol 2, funcionament de centres docents no universitaris, 1.000 milions de pessetes. No s'especifica en absolut a quins programes, o quines són les prioritats o els objectius que té la seva conselleria per gastar aquests 1.000 milions de pessetes dins el concepte de funcionament de centres docents. O com al capítol 6, 2.139 milions de pessetes, programes d'inversió, sense que hi hagi cap programa d'inversió concret, sinó que una xifra global, 2.137 milions de pessetes, repartits entre nova construcció, manteniment o béns destinats a l'ús general, que suposam que són adquisicions de terrenys o altres, que tampoc no ho podem deduir amb exactitud.

Vostè parla, tant en la seva compareixença com contínuament, i em sembla que també que en els pressuposts és un dels objectius que plantegen, parla molt de la importància que té per al seu govern el sistema educatiu, parla molt de la qualitat del sistema educatiu. Nosaltres preguntam: si aquest és un objectiu prioritari del seu govern, trobam a faltar nous plantejaments, novetats que vagin encaminades cap a aconseguir aquesta millora en la qualitat de l'ensenyament. Trobam a faltar objectius com la millora o l'ampliació dels equips multiprofessionals que assessorin i donin suport a aquest ensenyament. Trobam a faltar objectius, i sobretot partides perquè l'enunciat sí que hi és, de la formació permanent del professorat. Clar que també podem pensar: qualitat, sí; però, quina qualitat ens podem plantejar quan les *ratios* que tenim a la majoria de llocs de la nostra comunitat autònoma estan per damunt del que preveu la LOGSE; quan comprovam que l'educació secundària s'està impartint en alguns llocs, a Eivissa especialment, a centres d'educació primària, per tant amb la infraestructura insuficient per prestar aquest tipus d'educació.

I si m'ho permet, entraré directament en la política de construccions. Vostè anuncia en aquest pressupost, en la seva compareixença, la construcció de 8 centres, entre primària i secundària. Només amb les seves previsions, fent un càlcul aproximat, aquestes 8 construccions han de costar en torn a 2.500 milions de pessetes, i en canvi vostè té una previsió pressupostària de 862 milions, al subconcepte 62200 té previst 862 milions, quan, com deim, aquestes 8 construccions se'n van a un cost de 2.500 milions de pessetes. Per tant, on és la trampa?, o quin és el miracle que li permet multiplicar per 3 el pressupost, com si fossin els pans i els peixos? És que també pensen carregar-ho als ajuntaments mitjançant convenis? També volen aplicar un pla 10 per a la construcció d'instituts? Jo crec que els ajuntaments no poden suportar més aquesta política, aquesta trampa d'amagar deute que ve aplicant el Govern; o és que no pensa complir les seves promeses? Jo vull creure que no és així, per això li demanam al cas concret d'Eivissa, on sap vostè molt bé que és imperiosa la necessitat i la urgència de construir els tres instituts, que també segons les seves previsions han de costar en torn a 1.400 milions de pessetes; a l'apartat territorialitzat especificat per a Eivissa hi destina 170 milions de pessetes. Com pensa complir aquests compromisos, que a més són necessaris, i que estam segurs que els vol complir, però ens agradaria veure les xifres reflectides, que donen la tranquil·litat i la garantia que aquests objectius es podran complir.

Em preocupa especialment que des que el Partit Popular és el responsable de l'educació a les nostres illes, en un principi des de l'Administració central, en aquest moment des de la Comunitat Autònoma, no només han estat incapaços de complir la programació prevista, que s'havien trobat, sinó que tampoc, com és lògic, han set capaços d'actualitzar-la. En aquest moment, dels instituts que haurien d'estar construïts a Eivissa si s'haguessin complert les previsions, quedarien petits i s'haurien d'ampliar. Per tant, prengui nota, i ja que no ho han fet fins ara, sàpiga que aquests instituts que han de construir ja no basten, s'hauran de construir més grossos del que s'havia previst; que centres de primària prevists per a Eivissa, que en principi em pareix que només era un, en aquests moments les previsions ja superen aquest únic centre, ja es parla de tres centres, que seran necessàries en torn a 7 o 10 noves aules a distints col·legis d'Eivissa per escolaritzar a partir de 3 anys, on li record que mentre vostès han anat prometenent fer extensiva la gratuïtat d'aquest ensenyament, fins i tot a l'ensenyança privada, hi ha molts d'indrets a la nostra comunitat autònoma que encara avui és impossible escolaritzar-los a l'escola pública.

Per tant, són necessitats que es van afegint a unes previsions que ja es venien incomplint, i que per tant agreugen molt més la situació. Només li vull dir que en aquest moment el municipi de Santa Eulària és pràcticament un polvorí en matèria d'ensenyament: problemes a la secundària, problemes a la primària, problemes a la infantil. Per tant, jo crec que és hora de posar-se a fer feina, i que es trobin aquests compromisos en el pressupost per poder complir aquestes necessitats i aquestes promeses.

Trobam a faltar també el suport a les activitats complementàries que dins l'objectiu de millora la qualitat, ajudarien a aquest objectiu. Trobam a faltar la necessitat de recuperar les colònies escolars, que havien tengut un èxit important i que han set abandonades; suport a les APA, especialment en aquells centres més conflictius, amb problemes d'integració, d'una especial conflictivitat.

Tema de beques. S'han fet reiterades promeses per part del seu Govern, tant des de la Conselleria com del règim especial reivindicant-ho davant Madrid, però la veritat és que els fets no es corresponen amb les promeses. En aquest moment un decret, d'una tramitació, d'un paquet de beques extraordinari, de 100 milions de pessetes, benvingut sigui, però pensam que és insuficient, i li record que nosaltres, el Grup Socialista, hem presentat una llei perquè aquesta política de beques per als estudiants de la nostra comunitat autònoma que han de sortir a la península, o que han de sortir de la seva illa pels seus estudis universitaris respongui a la realitat, a la necessitat i als costos que tenen aquestes famílies. Un fons de beques extraordinari de 100 milions de pessetes no resol el problema. El problema passa per molts de milions que els costen a les famílies la carrera universitària dels seus fills quan han de sortir de la seva illa i han de viure a una altra illa o a la península.

D'altres programes de la seva conselleria, *más de lo mismo*: la Direcció i Serveis Generals de Cultura, 387 milions. Cal preguntar-se per què mantenir una direcció general, si aquesta és una competència que ha estat transferida als consells insulars; fins i tot enguany ha desaparegut dels seus objectius la partida d'una política que sí que tenia sentit, i que l'any passat hi era, que era la d'intercanvis culturals interinsulars, una política dins cultura que correspondria a un Govern de la Comunitat Autònoma una vegada que ha estat transferida la competència, enguany ha desaparegut. En centres dependents de la seva conselleria, biblioteques i arxius, museus i arts plàstiques, els mantenen en un estat vegetatiu. Poden estar oberts, però poca cosa més, no hi ha inversió ni en fons ni en millorar la situació d'aquests centres. Li record la necessitat de construir la Biblioteca Pública d'Eivissa, que serà l'única illa a partir del 99 que no tindrà una biblioteca pública dependent de l'Estat o del Govern de les Illes Balears.

Normalització lingüística, es marginen els consells insulars. Quan es va transferir aquesta competència no es va incloure la partida de normalització lingüística, i a més d'això, les partides no es corresponen amb objectius i programes. En esports, què podríem dir? Insistir en els problemes que insistim cada any, que tenen els clubs d'afeccionats per als desplaçaments entre illes, i que tampoc no ho veim reflectit, a pesar que és ver, que hi ha una petita millora en aquesta partida, però creim que continua sent absolutament insuficient.

En definitiva, uns pressuposts molt poc concrets, poc clars i que no permeten intuir o deduir quina és la política que té el Govern de les Illes Balears en aquesta àrea d'Educació, Cultura i Esports. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Cultura, Educació i Esports, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Intentaré amb rapidesa més que donar una visió general, que vaig tenir ocasió ja de donar a la compareixença en comissió sobre els pressuposts de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports, contestar puntualment a les precisions que han fet aquí els portaveus del Grup Nacionalista i del Grup Socialista, tenint en compte que qualcuna, per repetida, intentaré contestar a tots dos a la vegada.

En primer lloc parlen tots dos de la marginació que suposen aquests pressuposts per als consells insulars, perquè no solucionen el pretès problema de finançament als consells insulars. Els consells insulars, degut que quan es va produir la transferència de cultura, patrimoni històric i esports, afirmen els portaveus d'aquests grups que les competències es varen dotar malament. Jo no estic en absolut d'acord que aquesta dotació fos insuficient. En qualsevol cas els consells insulars, dins la seva capacitat pressupostària tenen autonomia per decidir a quines matèries assignen els crèdits pressupostaris, i si tant d'interès tenen en aquestes concretes, bé les podrien augmentar, i a mi em pareixeria molt ben fet. En qualsevol cas hi ha consells insulars, especialment, o únicament supòs, el de Mallorca, on l'any passat hi va haver un superàvit pressupostari gran, que crec recordar que per aquestes dates l'any passat es repartien no sé si a bufetades entre els integrants del Pacte de Progrés, però en qualsevol cas si consideraven que les competències de cultura i esports estaven mal dotades, bé haguessin pogut fer un esforç envers una millor dotació d'aquestes competències.

També parlen contínuament del tema de la normalització lingüística, del traspàs als consells insulars. Jo insistesc que en aquesta qüestió, també en referència si es produeix transferència o no als consells insulars, insistesc i repetesc en dues qüestions, una que s'ha repetit aquí al llarg del dia, i és que no creim que aquest sigui el lloc de plantejar transferències, ni aquest el debat de plantejar transferències als consells insulars, i en qualsevol cas si volen fer actuació política en matèria de normalització lingüística, com la fan també molts d'ajuntaments o altres consells insulars, estan en la seva llibertat de fer-la.

Parlen els dos portaveus que hi ha una dotació insuficient en mitjans humans i materials per als equipaments culturals dependents de la Conselleria en matèria cultural: museus, biblioteques, arxius, etcètera. Jo no hi estic d'acord en absolut, i no per sentir aquest tema tantes vegades m'arribaré a creure, com segurament qualcú s'ha arribat a creure el que vostè supòs que persegueixen, i és que de molt repetir una cosa que no és certa, al final pareix que és certa. Els museus, les biblioteques, els arxius, jo no dic que estiguin extraordinàriament dotats, però estan segur molt millor dotats que qualsevol altra unitat administrativa, almanco de la meva conselleria, i d'altres conselleries que conec també.

Per tant, supòs que hi ha una queixa històrica dins aquests centres, que pot ser que tinguin una manifestació a través de portaveus en aquest parlament, però jo no puc compartir de cap manera que estiguin mal dotades les plantilles d'aquests centres, ni molt manco, no conec cap unitat a la meva conselleria tan ben dotada de personal com aquests centres.

Em parlen -i jo estic totalment d'acord- de donar suport a l'educació musical; precisament per això enguany només per a la construcció del nou conservatori hi ha una partida de 450 milions de pessetes. És cert que, en relació a l'any passat no hem augmentat les ajudes que es donen i que s'han de donar per millorar tant les nostres xarxes municipals d'escoles de música com els nostres estudiants concrets. Crec de totes formes, i així ho he dit altres vegades en aquest parlament, que tot això ha de passar per una estructuració deguda, una estructuració racional del nostre sistema d'ensenyaments musicals, que passa, entre d'altres, per una normativa que pugui integrar i fer més racional aquesta estructura d'escoles municipals, sistema educatiu ordinari i conservatoris de música.

Em parlen, com ja m'han parlat altres vegades els dos portaveus, del pla de formació del professorat, que jo sempre dic que era molt important, que sempre he dit que era un objectiu prioritari en la seva política de personal i la seva política de qualitat per part de la conselleria i així serà. De fet enguany hem incrementat les actuacions en matèria de formació de professorat i les hem incrementat tenint en compte les que nosaltres creim que són sensibilitats del nostre sistema educatiu i necessitats del nostre sistema educatiu: formació del professorat en noves tecnologies, en qüestions molt relacionades amb el nostre entorn, el nostre patrimoni, la nostra llengua, qüestions relacionades amb didàctica científica perquè creim que especialment en matemàtiques tenim una sèrie de mancances. També qüestions relacionades amb el tractament de la conflictivitat, que és una qüestió que saben que preocupa els centres, gestió dels centres... Per tant, nosaltres també apostam per la formació del professorat, com no pot ser d'altra manera i com no pot fer cap administració ni cap empresa ni ningú que vulgui millorar i vulgui augmentar la qualitat del servei que ofereix.

Nosaltres també estam absolutament d'acord en el fet que s'ha de donar major suport en educació especial i en integració, entre d'altres o sobretot, dels nostres immigrants, que són un col·lectiu no més nombrós que altres amb una certa marginació, però sí al qual jo crec que hem de tenir una especial sensibilitat. Per això mateix hem augmentat les plantilles dels centres, els equips de la conselleria, hem augmentat, disminuint la *ratio* de professor per alumne, el nombre de professors que hi ha en els centres d'educació especial. Per tant, nosaltres també creim que s'ha de donar més suport i així ho hem fet en aquest pressupost, des de fa tres mesos, ja, des de l'inici de curs a l'educació especial i a la integració.

També naturalment a la nostra comunitat hem de donar suport i descentralitzar l'ensenyament d'idiomes, una descentralització que passa en primer lloc per una descentralització a Eivissa i Formentera i a Menorca i que també podria passar en el futur, no crec que el pròxim any però en el futur, per una major descentralització a l'illa de Mallorca en relació a Palma, però, insistesc, jo crec que en el curs que ve és molt important aquesta descentralització a Eivissa i Menorca a la vegada que es pot augmentar l'oferta d'ensenyament d'idiomes que es dona als nostres centres, centres especials d'ensenyament d'idiomes o instituts de secundària habilitats a certes hores per a l'ensenyament d'idiomes.

Em comenta la portaveu del Grup Nacionalista que ella hagués fet abans la gratuïtat del 0 als 3 anys a la pública que no la del 3 als 6 anys a la concertada. Jo no estic en absolut d'acord en aquesta qüestió. Perdoni, ho he entès d'aquesta manera. En qualsevol cas, si no és això el que m'ha dit jo afirm aquí que no estic d'acord en això, que jo crec que s'ha de donar tant a la pública com a la concertada entre 3 i 6 anys aquesta gratuïtat, insistesc en una cosa que ja he repetit en aquest parlament, i és que jo no tenc en absolut el convenciment -i no em tanc en això, però no tenc en absolut el convenciment- que en aquesta comunitat autònoma sigui en absolut necessari abordar la qüestió dels 0 a 3 anys, almanco des de l'òptica del Govern, i que això, que és un problema a altres comunitats autònomes o, més que a altres comunitats autònomes, a ciutats concretes com Madrid o Barcelona, jo no crec que s'hagi de donar una solució des de l'Administració autonòmica educativa a aquesta qüestió; sí tal vegada des d'altres instàncies, però no des del Govern balear, i nosaltres no ho farem en aquests pressuposts, naturalment, si no hi estam d'acord.

Vostè diu que s'ha assabentat per la premsa del tancament d'escoles unitàries i jo me n'he assabentat ara quan ho ha dit vostè, però, en fi, jo també estic d'acord amb vostè en el fet que les escoles unitàries compleixen una missió molt important des del punt de vista educatiu en certs indrets i especialment compleixen un objectiu importantíssim de manteniment de la vida a certs indrets de la nostra comunitat autònoma i, especialment, amb el desig que hi hagi famílies que hi vulguin estar amb nins i que hi hagi nins en els llocs on es donen aquestes escoles. Per tant, jo estic d'acord amb vostè i no passi pena, que, com no sigui una petició del mateix municipi o una qüestió ja vertaderament de tot punt desproporcionada des del punt de vista econòmic o que hi hagués dos alumnes a una escola, nosaltres no tancarem aquestes escoles.

Repetesc que moltes de les qüestions -i ara repassava les notes que tenia de la intervenció de la portaveu del Partit Socialista de Mallorca- moltes de les qüestions també les m'ha comentades el portaveu del Partit Socialista. Per tant, intentaré no contestar, per no allargar-me, les qüestions que crec que ja he comentat.

Jo crec que aquest pressupost és un pressupost concret i un pressupost clar. Altra cosa que jo comprenc, no hauria de ser així, però jo comprenc que es pugui pensar que tenint tant de volum de funcionaris, tantes funcions i tanta quantitat econòmica hi hauria d'haver molt més paper del que hi ha, però les partides són molt semblants a una conselleria, per exemple, en el seu capítol 1, si hi ha 31.000 milions de capítol 1 com a la Conselleria d'Educació, en una altra on hi hagi 100 milions de capítol 1. Per tant, jo crec que no per ser més llarg és menys precís, menys concret el pressupost. Jo crec que té aquesta precisió, aquesta concreció.

M'ha parlat vostè de plans de formació, d'increment de la qualitat, jo estic -repetesc- absolutament d'acord i crec que en aquest pressupost i a les nostres actuacions i en tot el que s'ha manifestat en aquest parlament, jo estic obert a discutir-ho quan sigui perquè, insistesc, aquesta és una qüestió de tots. Crec que hem demostrat amb fets que hem fet una feina per incrementar la qualitat, i el sol fet de fer feina des d'aquí ja incrementa la qualitat perquè poder sensible, si es vol fer feina, segur que ha de donar resultats que dona fins ara el sistema educatiu a la nostra comunitat autònoma, que vull dir sense empegueir-me que són uns resultats, crec jo, molt bons.

I precisament en relació a això vostè diu que nosaltres no hem complert o no hem complert en part la programació del Ministeri d'Educació. Jo la veritat és que, hagi governat en aquests darrers anys -que han governat dos partits- qui hagi governat en el ministeri, crec que no teníem cap obligació, cap necessitat, veient els resultats, d'intentar continuar fent feina en la línia que duia l'Administració educativa a les Illes Balears, i això no vol dir que no haguéssim de fer o no haguéssim de continuar moltes coses que hem continuat. En qualsevol cas jo no crec que el ministeri sigui cap exemple per a nosaltres de com es fan les coses més bé; crec que és al contrari, i ho dic -estic segur que em comprendran- sense que vostè em pugui dir que actuu amb una falta absoluta d'humilitat, perquè crec que aquesta és una labor de tot un equip, no una labor del conseller i, segurament, la labor menys important és la meua, però crec que hem fet molt més bona labor que la que feia el ministeri.

Parla vostè de suport d'activitats complementàries de les que hi havia. Jo crec que ara es mantenen les que hi havia, alguna no es manté, hi ha actuacions noves com el pla de cultura a les escoles o el pla de lectura a les escoles, que em semblen molt importants i més importants que altres que es feien abans.

M'agradaria, finalment, per acabar Sr. President, només fer un comentari perquè vostè ho ha comentat en el tema de les beques i en el tema que nosaltres hem habilitat una partida de 100 milions de pessetes que varem discutir en aquest parlament l'any passat, i la varem discutir perquè -si ho recorden i jo ho he dit sempre- esperant que es reconegués el dret que tenien els estudiants de les Illes Balears a través d'una llei de règim especial a aquestes beques, nosaltres no volíem que, ara que s'havia despert una certa expectació, per la tardana aprovació d'aquesta llei enguany els estudiants quedassin sense beques. Efectivament el pla de beques, que és una competència de l'Estat, no és una competència de cap comunitat autònoma, el pla de beques es va aprovar -crec recordar- el mes de juny i la Llei de règim especial després i, per tant, nosaltres varem mantenir aquest 100 milions, per complementar una mica en matèria universitària aquestes beques. Vostè diu que amb les beques no es complementarà tot..., no s'aconseguirà donar o retornar als pares tot l'esforç que han de fer, almanco supòs que vostè ho diu en matèria universitària, ni és la intenció de les beques; les beques tenen intenció de compensar desigualtats sobretot en qüestions o en ensenyaments que no són obligatoris, i precisament l'universitari no és obligatori, i jo crec que no seria just, sense tenir moltes qüestions avançades en ensenyament obligatori, que decretàssim aquí aquesta gratuïtat.

Per tant, confii en què, tal com exigeix la Llei de règim especial que varen aprovar les Corts Generals enguany i que tant de justícia és per a les Illes Balears, la convocatòria de beques de l'any que ve, i nosaltres ja estam fent feina amb el ministeri perquè així sigui, hi hagi beques que compensin aquestes desigualtats i que compensin aquestes desigualtats tenint en compte dues coses: la primera, que mai aquesta compensació no suposarà retornar als pares tot el que gasten en l'educació dels seus fills i, segona, que sempre, sempre, en aquesta comunitat autònoma s'haurà de tenir especial esment en donar resposta a qui més problemes té també des del punt de vista territorial, que són, en primer lloc, Formentera i, en segon lloc, Eivissa i Menorca. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula la portaveu del Grup PSM-Entesa Nacionalista.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, no ens posam d'acord, Sr. Conseller, en el sentit quan parlem sobre la marginació dels consells insulars. Vostè ha comentat que cada consell té autonomia a nivell pressupostari, i que dona prioritat a uns eixos o a uns element que pensa o que defensa que s'han de consolidar. Això és ver, però només té part de raó; quan hi ha hagut unes transferències a nivell competencial, aquestes competències també ha d'haver-hi uns recursos econòmics que han de ser suficients per dur endavant aquestes línies pressupostàries. Des del Consell de Mallorca -i em sap greu que ara aquí el conseller de Cultura no hi sigui; per tant, jo li he de respondre de part seva- pens i defensam que s'ha consolidat i s'ha muntat aquest pressupost: s'han consolidat projectes que donen una qualitat a la política cultural del Consell de Mallorca i així creim que podem ensumar -per dir-ho de qualque manera- a tot arreu.

No plantejam transferències de competència als consells insulars ni a l'esmena a la totalitat ni a les esmenes parcials. El que feim o el que demanam, o el que crec que he intentat demanar, és fer una crítica, diguem, en positiu d'unes línies, d'uns eixos que nosaltres pensam que són prioritaris, i després a les esmenes parcials podrà veure que el que demanam són habilitació de partides, increment del pressupost amb figura de conveni si és necessari en aquest sentit.

Quant al tema de gratuïtat 3-6, crec que no m'ha entès. Jo he plantejat que abans del concert amb educació infantil, pensam o defensam que és necessari que s'hagi donat cobertura a la construcció de centres d'educació infantil i cobrir tota la demanda que hi ha hagut d'educació infantil, primer; i després, concerts, si és necessari, en educació infantil, i també he plantejat la necessitat de començar a fer feina en la línia de donar suport a la construcció de centres o donar suport educatiu, també, a les escoles 0-3. Ens trobam escoles 0-3 municipals, ens trobam escoles 0-3 o guarderies 0-3 i quasi bé moltes funcionen com a aparcament d'infants. Pensam que l'etapa educativa infantil 0-6 és molt important, sabem que tenim unes bases, és el moment on les persones, homes, dones, nins i nines, posam les bases psicopedagògiques bàsiques -ho repetiré- i, per tant, s'ha de tenir en compte l'element educatiu en aquest sentit. 0-6 anys, per tant, també des del punt de vista educatiu, no només des del punt de vista social, com plantejam després a les esmenes parcials.

Vull repetir-li una sèrie d'element que no sé si han quedat clars. Quant a la relació de línies o elements que pensam que s'han de desenvolupar i consolidar, crec que he dit que tant a nivell de normalització lingüística, educació musical, escoles municipals..., és el mateix pressupost que en el 98; pla de formació permanent del professorat, programes educatius relacionats amb sectors desfavorits, a què he fet esment abans, crec que en tots aquests punts es fa feina des de la Conselleria d'Educació, es fa feina, en cap moment no hem dit que no es fes res en aquest sentit, però el que demanam, des del grup parlamentari, és un impuls d'aquests programes, una consolidació d'aquests programes, ja que pensam que aquest impuls polític i també econòmic -demanam també l'impuls econòmic, no només el polític- donarien i aportarien una dignificació del treball docent i també una dignificació de l'educació.

Em ratific en aquest sentit, he afirmat, per tant, que és important un impuls, i em ratific en la necessitat de consolidar aquests programes. Vostè també ha fet esment, si no vaig equivocada, al fet que s'ha augmentat, hi ha hagut un augment durant el 99 en relació a la partida del 98, un augment de professorat en relació als que havien rebut quan havien rebut a nivell de transferències les competències d'educació. És ver, reconeixem que hi ha hagut aquest augment de professorat, i és ver que des del Govern central preparant les possibles transferències educatives es va disminuir pressupost de programes específics, però no ens conformam, Sr. Conseller, amb la resposta que ens ha donat i, per tant, defensarem les esmenes parcials a la secció 13, que van en el sentit de consolidar aquests programes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Té la paraula el portaveu del Grup Socialista.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, no ha entrat en detall a contestar pràcticament cap de les qüestions que li he plantejat però, en qualsevol cas, em centraria bàsicament en una expressió que ha dit vostè que creu que l'entendrem quan digui que no pensa seguir el model del ministeri vist els resultats del ministeri, o sigui, del responsable anterior amb el color polític del govern de torn. Home!, jo crec que vostès el que no fan és altra cosa més que seguir la inèrcia que els ha vengut marcada, el que passa és que a més ho fan ben malament; nosaltres podríem estar d'acord amb aquesta afirmació si vostès tenguessin polítiques alternatives que milloren els resultats, i que si les trobàssim en els pressuposts o vostè les pogués exposar a la tribuna podríem potser fins i tot estar-hi d'acord, però és que vostès no tenen polítiques alternatives. Vostès, quines polítiques alternatives tenen per millorar la qualitat de l'ensenyament?, quines actuacions han fet o tenen previstes en aquests pressuposts, que era una de les crítiques que li fèiem, per donar compliment a aquest objectiu tan repetit de millorar la qualitat de l'ensenyament? Continuem trobant les mateixes polítiques, en part, de sempre, i algunes que han caigut pel camí i algunes que s'apliquen no sabem ben bé com perquè no trobam partida que es correspongui després amb els objectius que hi pugui haver anteriorment.

I en política de construcció, ja, no diguem res. S'han limitat a no complir la programació que han trobat feta, no n'han feta una d'alternativa i per això en aquest moment tenim els problemes que tenim, que són molt greus, perquè supòs que vostè és conscient del fet que la programació prevista i no executada, que a aquestes altures ja hi hauria d'estar, ha estat en aquests moments fins i tot superada la previsió; per tant, miri si anam amb retard: anam amb retard respecte de la programació inicial que no ha estat construïda i que a aquestes altures ja ha estat superada i, per tant, que l'esperen a determinats indrets de la Comunitat Autònoma vertaders conflictes socials quan no es puguin escolaritzar els infants de la nostra comunitat autònoma. Per tant, jo crec que aquest és un tema seriós i que s'hauria de plantejar seriosament i que hauria de fer possible, amb aquests pressuposts, que aquests problemes tenguessin l'absoluta garantia que es resoldran, perquè no veig jo com vostè, amb aquests pressuposts, pensa donar resposta a aquestes promeses i donar resposta a aquestes necessitats, que hi són i que ens agradaria veure-les aquí.

Tots els centres que vostè es va comprometre en la compareixença a construir, amb la partida que té no és possible; no sé si ha sondejat els ajuntaments i li han dit quina és la posició i la voluntat i l'actitud dels ajuntaments, si és que pensen fer alguns convenis amb els ajuntaments. Clar, una altra cosa és que arribem a la conclusió que tanmateix si els ajuntaments no tenen els solars en condicions per més que vulguem no es podrà construir, aquest seria un altre problema que en la majoria dels casos també passa pels responsables polítics del seu partit. Per tant, jo l'animaria a fer aquestes gestions amb urgència, amb celeritat, que ho prevegin els pressupostos perquè, si no, els conflictes socials que ens esperen poden ser considerables. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per tancar el debat té la paraula el conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Sra. Bover, Sr. Tur, senyores i senyors diputats. Jo insistesc en el fet que -i tampoc no crec que aquest sigui el motiu d'aquest debat, perquè aquí parlo dels pressupostos de la Comunitat Autònoma, pressupostos especialment, quasi en la seva integritat, del Govern balear, per tant jo no voldria insistir més en el finançament dels consells insulars, no des del punt de vista financer, des del punt de vista polític i més que polític d'acció, de gestió, de feina concreta. Jo sí que m'atreveria a corregir-la, Sra. Bover; jo no dic en cap cas que jo cregui o he posat en dubte la gestió, la feina en aquestes qüestions per part dels consells insulars; ben al contrari: fa pocs dies en aquest parlament es va presentar l'informe dels treballs dels consells insulars i la valoració que en feia almanco el Govern o almanco la part del Govern que vàrem preparar des de la nostra conselleria, no podia ser més positiva per part dels tres consells insulars en les sis competències: les tres que fan referència a matèria cultural i les tres que fan referència a matèria esportiva. Per tant, jo sí que faig una valoració positiva des del punt de vista de les feines i de l'impuls polític que han tingut els consells insulars dins cada un dels seus respectius territoris.

Veig que en matèria d'educació infantil al final no ens entendrem ningú en aquesta cambra, però jo sí que havia entès el que vostè havia dit, i jo li he de dir que jo crec que en la concertació, perquè crec que s'ha de donar als pares la llibertat de poder triar amb igualtat entre uns centres i uns altres, i això no vol dir, sota cap concepte, que jo no sigui ben conscient -que ho som i per això moltes vegades crec que s'ha d'actuar d'una certa manera- que no sigui ben conscient que l'ensenyament públic és l'ensenyament que vertebrava el nostre sistema, que arriba a tots els racons, que arriba a tothom, a tot el territori i que, a més, suposa el 60% del nostre sistema educatiu. Per tant, que jo cregui en la llibertat d'elecció dels pares i en l'ensenyament concertat no vol dir en absolut que no cregui -que hi crec- en l'ensenyament públic i que l'ensenyament públic, a més d'ensenyament en si, és vertebrador del sistema.

Jo li agraeixo molt les seves paraules, crítiques o constructives o amb una crítica constructiva, diria jo, en els temes de l'impuls de programes per combatre la marginació, per millorar l'educació especial, etc. Jo crec que vostè ha dit dues coses: una la he interpretat jo de les seves paraules i una l'ha dita; la que jo he interpretat ha estat que s'havia d'impulsar políticament, s'havia de creure en aquestes qüestions, i jo crec amb il·lusió que molts, tots els que estam aquí creim en aquestes qüestions i que efectivament s'ha d'impulsar políticament, cada dia més, la resposta que dóna el sistema educatiu que, per desgràcia, moltes vegades es confon amb la resposta que dóna la societat, però la resposta que dóna el sistema educatiu a aquestes qüestions a les quals no pot ser aliè i, efectivament, hi ha d'haver un impuls polític i també hi ha d'haver un compromís econòmic.

I vostè també diu que això, naturalment, no basta, que aquí allò important de veres és aconseguir que hi hagi una il·lusió, com sempre, en el sistema educatiu del professorat, envers aquestes qüestions, i jo crec, crec, que amb dificultats -i jo reconec totes les culpes que tenc en això- amb dificultats estam aconseguint cada vegada més que hi pugui haver il·lusió del professorat cap a la resposta que dóna el sistema a aquestes qüestions, que jo compartesc absolutament.

Diu el Sr. Tur que no he entrat amb detall en moltes qüestions. Té tota la raó, per mor del temps i li demano perdó per aquest motiu. Em diu que jo he parlat i he fet responsable al ministeri, especialment al Partit Popular, d'una certa manera que a mi no m'agradava de gestionar la manera educativa, i jo no neg la responsabilitat del Partit Popular en un any i mig; també la tenia el Partit Socialista en 13 anys i altres amb anterioritat, i jo crec que en qualsevol cas el que he dit, el que dic i mantenc, és que si poguéssim imaginar, que no és el cas, però si poguéssim imaginar un escenari amb exactament els mateixos recursos gestionats per uns o per uns altres -mateix personal, mateixos doblers per fer programes, els mateixos centres, etc., etc.- jo estic convençut que sempre gestionaríem millor des d'aquí, perquè és impossible que siguin més sensibles els de Madrid del que ho som aquí i perquè jo també estic absolutament convençut -i això és una apreciació a cavall entre el que és subjectiu i el que és objectiu que tenc jo- estic convençut que aquí som molt més feiners que a cap altre lloc d'Espanya i, per tant, jo sempre he cregut que nosaltres serem capaços de fer la feina millor perquè, com hem demostrat moltes vegades, som capaços de dedicar més hores a aquesta feina que tenir endavant, i més si la feina és tan encisadora com aquesta de l'educació.

No volia deixar de comentar i se m'ha oblidat i era un punt importantíssim que vostè ha tocat a la seva primera intervenció i també a la segona: la qüestió de les construccions. S'ha parlat molt, s'ha parlat molt aquí en altres debats i en aquest debat, en el debat d'aquesta secció, dels plans 10 o dels endeutaments dels ajuntaments, etc., etc. Jo no crec, no crec d'entrada i per filosofia, que aquests sistemes siguin dolents, i sé que hi ha molta gent, per exemple en el seu partit, que no ho creu, perquè hi ha batles del seu partit que volen fer i fan aquests plans. En qualsevol cas nosaltres només amb un municipi de les Illes Balears hem fet un pla d'aquests, que és amb el municipi de Lluçmajor; amb cap altre i, per tant, nosaltres no estem tancats a la possibilitat que la nova construcció hagi d'anar en relació a un avançament, que no un pagament, un avançament d'uns doblers per part d'un ajuntament. La setmana passada va acordar el Consell de Govern posar en marxa l'expedient de contractació del nou institut d'Eivissa Vila, i no es fa amb un pla 3, ni un pla 5, ni un pla 10, es fa directament contractat pel Govern balear.

I, en qualsevol cas, vostè diu que només hi ha 800 milions; no n'hi ha, n'hi ha més, però que no li surten els nombres, així i tot. Per exemple, aquest institut d'Eivissa Vila, que no s'acabarà dins l'any 99, que té un termini d'execució d'uns 16 mesos, no es pagarà íntegrament dins l'any 99, i dins l'any 99 es podran pagar uns 350 milions de pessetes i, per tant, els 550 milions de pessetes que costarà no es pressuposten completament en aquest exercici. En qualsevol cas, vostè pot estar d'acord o no en això; jo el que sí vull dir, i crec que a més hi ha qualche esmena que va en aquesta línia, que crec que fins i tot el Grup Popular ha acceptat o pot acceptar, jo el que sempre he volgut dir és que quan es pressuposta a un capítol 6 una partida alçada que és per fer actuacions concretes moltes d'elles, de les quals pot ser que ni tan sols estigui fet el projecte o que els terrenys no hagin estat cedits, etc., etc., jo crec que seria enganyar i fer un fons finalista d'una qüestió que no podem garantir al cent per cent que es farà. Al contrari; per exemple, d'aquest cas concret de què estam parlant a les darreres frases del cas d'Eivissa que ara sí ja sabem segur que es farà i que jo crec que no hi ha inconvenient per, en el capítol 6, fer una expressa menció, dedicar de forma finalista aquests 300 milions i busques a la construcció d'aquest institut, no és, en absolut, per ocultar la política de construccions de la conselleria, perquè sempre he dit la que seria i sempre he dit també en aquesta sala i en la comissió en el Parlament que nosaltres, en aquesta qüestió dels equipaments educatius i d'estructures educatives, hi dedicariem tot el que necessita la nostra comunitat autònoma. Per tant, hi afegirem tot el que sigui necessari, que estic segur que no serà necessari, donats aquests 2.000 i busques de milions de pessetes per construir els centres que es necessiten a la nostra comunitat, com vostè molt bé diu, especialment, per desgràcia, a l'illa d'Eivissa.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol fixar posició algun grup?

Passam al debat número 7, de globalitat, agrupació dels programes 4221, sistemes i plans educatius; 4222, ensenyament universitari; 4511, Direcció i serveis generals de Cultura.

El Grup Parlamentari Mixt hi ha presentat les esmenes 5347, 5353, 5354, 5348. Per fer-ne la defensa, el Sr. Balanzat té la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Bé, hi ha quatre esmenes, de les quals jo directament defensaré dues, que són les dels Verds, la 5347 i la 5348, les altres dues són d'Unió Mallorquina, que queden defensades amb els seus propis termes.

La primera la 5347, fa referència al que ara deia al final del debat anterior el conseller d'Educació i Cultura, és a dir, al tema famós de la construcció dels instituts. Vista la partida que hi ha ara mateix contemplada, és, efectivament, com així ho ha reconegut el propi consell, insuficient per a les pròpies previsions de construcció d'instituts que fa la pròpia conselleria.

A la memòria es diu que la previsió de la construcció no es comença bé, diu, sinó que la construcció de tres instituts nous a Eivissa, un a Pollença, un a Marratxí, a més d'alguns col·legis. És clar, els números no surten, és a dir, amb 2.137 milions de pessetes no hi ha suficient per fer aquests instituts. Per tant, la proposta que es fa en aquesta esmena és, senzillament, d'augmentar en 1.000 milions de pessetes més per tal que quedi garantida la construcció d'aquests instituts, a veure si, d'una vegada per totes, comencen i s'aaben, perquè ja fa temps que es promet que aquests instituts es faran, però encara no s'ha posat ni una sola pedra, com a mínim a l'illa d'Eivissa, en aquests instituts.

L'esmena 5348 fa referència a beques, i a referència a una partida específica que s'hi pretén introduir, de 100 milions de pessetes, però molt específicament destinada a estudiants universitaris de les illes menors, d'Eivissa, de Formentera i de Menorca. Pensam que aquests estudiants tenen un greuge comparatiu respecte dels estudiants universitaris de Mallorca, per tant, necessiten més ajuda que no els altres. Per tant, el tema de la insularitat ha de ser compensat, per tant, mentre no se solucionin els temes famosos de la llei famosa aquesta estatal que ens ha de solucionar tots els problemes de la insularitat, seria convenient que el Govern es aquesta reserva de 100 milions de pessetes específicament per a universitaris que han de desplaçar-se de les illes d'Eivissa, de Menorca i de Formentera. Res més. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per part d'Esquerra Unida de les Illes Balears s'hi han presentat les esmenes 5428, 5429, 5430, 5438, 5427, 5397, 5433, 5432, 5450, 5431, 5395, 5434, 5435, 5437 i 5440. Per fer-ne la defensa, té la paraula el Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. (...) aquest primer bloc d'esmenes i el debat posterior, també a la secció número 13, de cultura, educació i esports, fan referència a educació, bàsicament.

És difícil fer esmenes molt concretes d'educació, i és difícil, primerament, perquè ni la distribució del programa és prou concreta per fer esmenes concretes ni a l'explicació de la compareixença del conseller vam poder aprofundir en aspectes concrets, i en tercer lloc, perquè no ha acabat l'any 98, que és el primer any en despesa en matèria d'educació. Per tant, no tenim els elements d'avaluació, econòmics, sobre com s'han gastat els 48.000 milions d'enguany, com es poden preveure futurs exercicis pressupostaris, com el de l'any 99.

Però sí que hi ha alguns aspectes que nosaltres hem volgut introduir com a esmenes parcials en aquest debat d'avui, en aquest pressupost per a 1999.

Les dues primeres fan referència a educació, milionària, dels consells escolars. Vam aprovar fa pocs dies la Llei de consells escolars de les Illes Balears, insular i municipal, el que passa és que no hi ha prevista, a la llei, lògicament, no hi és, però tampoc no s'ha previst, hem vist nosaltres, al pressupost dotacions econòmiques per posar en marxa el que són consells escolars de caràcter insular i de caràcter municipal, per tant, fem dues esmenes per possibilitar que es posin en marxa, que no quedi tot reduït a la creació i funcionament del Consell Escolar de les Illes Balears, que em sembla que és l'esperança del Govern per a l'any 99, i que els insulars i municipals no arribin a posar-se en marxa.

Quant a matèria d'educació, a pesar del que he dit abans, al principi, en entrar, sí que hi ha un aspecte que nosaltres creim, que s'esperava l'arribada de les competències de la comunitat autònoma amb esperança per part d'un col·lectiu determinat, que és el col·lectiu de l'educació permanent d'adults, i aquesta esperança s'ha tornat desil·lusió en pocs mesos davant les primeres idees, opinions, manifestacions del Govern, i també davant el pressupost.

Nosaltres fem aquesta esmena d'ampliació de les dotacions de l'escola permanent d'adults, i en tenim d'altres més, particulars, quant a ensenyament d'adults per aquest mateix motiu, perquè creim que és un dels sectors on, per ara, les primeres decisions del Govern balear no han estat massa eficaces a l'hora d'impulsar una escola que és més que l'educació reglada d'adults.

Una altra qüestió que plantejam dins el tema educatiu, saben vostès que fa pocs dies en el Congrés dels Diputats es va debatre una iniciativa legislativa popular de la gratuïtat dels llibres d'ensenyament, dels llibres de text, es va debatre, 500.000 signatures van durar una hora de debat en el Congrés de Diputats, amb un vot negatiu del Partit Popular i dels seus associats; no deim el mateix aquí, però sí que plantejam a una esmena beques per a llibres i material escolar en la xarxa d'escoles públiques, és una esmena que no arriba al que era aquella proposta, projecte de llei presentat per iniciativa legislativa popular, però que va en aquest sentit.

Igualment, fem una altra esmena de dotació dels menjadors escolars a l'escola pública, perquè, és clar, l'existència de menjadors escolars a moltes escoles significa l'elecció de l'escola pública o privada, i és clar, quan ens diu el govern que promou la llibertat d'elecció, és clar, si una escola privada dona un servei i una escola pública no té pressupost per a menjador escolar, ja no hi ha tanta llibertat d'elecció. Per tant, aquí fem una esmena per dotar la xarxa pública de possibilitats de creació de menjadors escolars, que és una forma de competir en igualtat de condicions amb l'altra xarxa.

Una altra qüestió, l'any 2000, en teoria, si es compleix el Decret 1004, ja veurem el Govern què fa, ja veurem quin és el govern que hi ha, aquest és un altre tema, les escoles d'educació infantil, de 0 a 3 anys, aquesta xarxa d'escoles privades que ha sortit, amb associacions de pares, que ha sortit a l'entorn de les escoles infantils de 0 a 3 anys, han d'estar en condicions d'infraestructura i instal·lacions totalment adequades a les condicions que fa aquest decret; la majoria no tenen capacitat econòmica per fer front a aquests condicions, jo no sé quina decisió es prendre quan arribi l'hora de prendre una decisió en aquest sentit, però ara que en que en dos anys, una dotació econòmica d'ajudes per a inversions en l'adequació d'instal·lacions, en qüestió d'instal·lacions, al que preveu la Logse i que posteriorment va ser desenvolupat pel Decret 1004, també creim que l'any 99 seria, i l'any 2000, suficientment convenient.

Un altre bloc d'esmenes fa referència les escoles oficials d'idiomes i a les extensions de les escoles d'idiomes a Eivissa i a Menorca, i vostès ja saben en quina situació es troben.

Una altra esmena de 1.500 milions... supòs que no sortirà el conseller perquè ja ha fet el debat a la totalitat anteriorment. Creim que en el pressupost d'educació hauria d'estar perfectament i separadament assenyalada una partida de normalització lingüística a l'àmbit de l'educació, una partida dotada amb 1.500 milions de pessetes, que va ser la dotació extraordinària amb què van venir dotades les competències d'educació a les Illes Balears. El conseller ens va dir a la compareixença que amb aquests doblers es paga el que es pagava ja abans, no, no era aquest el motiu dels 1.500 milions, a més a més, el motiu dels 1.500 milions a més a més era per a programes de normalització lingüística a l'àmbit educatiu, per açò creim que el pressupost hauria de contemplar de forma singular i molt determinada aquesta partida de 1.500 milions.

Després hi ha una altra sèrie d'esmenes que fan referència a l'educació a les escoles d'art dramàtic i de dansa. El Conservatori entra també dins aquest capítol d'educació. El Conservatori de música de les Illes Balears, aquest conservatori en què es gastaran alguns milers de milions de pessetes per fer un edifici nou, el Conservatori de música, de dansa i d'art dramàtic. I en aquest sentit la dansa s'ha començat a impartir a Mallorca d'una forma bastant minoritària, però ni somiar-ho a les altres illes, i en l'art dramàtic, no hi pensem, hi va haver un temps, fa uns anys, l'any de la picor, l'any 89 o l'any 88, allò va durar dos anys, fins la dimissió del director del centre d'art dramàtic, etc., i mai més no s'ha parlat d'art dramàtic al conservatori, al sistema educatiu paraoficial d'aquesta comunitat autònoma.

Nosaltres creim que aquestes matèries s'han d'impulsar, s'han d'impulsar amb dotacions econòmiques, de la mateixa manera també que s'han d'impulsar, així com hi ha beques per a les escoles municipals de música, que fan riure, però que ja n'existeixen beques del Govern, no existeixen beques per a les escoles municipals de teatre (...) existeixen, matèria totalment oblidada de la política cultural i educativa del Govern balear.

Una altra qüestió, i és la darrera, és una qüestió per fruit de les beques per a estudiants. Enguany es donarà una beca que representa el 7% de les despeses dels estudiants al llarg de l'any d'Eivissa, Formentera i Menorca que s'han de desplaçar, i de les Illes Balears a fora, no arriba al 7%, ho situam aquí. Per a l'any 99, nosaltres hem fet una esmena perquè hi hagi una aportació que dupliqui la d'enguany. Se'ns diu que el sistema nacional o general de beques ja ho recollirà, perquè així ho demana el règim especial de les Illes Balears, i que ho recollirà, ja ho veurem el mes d'abril, però sí que també és cert que hem de tenir en compte que fa pocs dies la ministra d'aquest ram va anunciar la transferència del sistema de beques a les comunitats autònomes, el qual, al final, haurà de gestionar la nostra comunitat autònoma, exceptuant les beques de mobilitat, que, segons sembla, quedaran reservades al Govern central.

Encara que les beques de mobilitat puguin contemplar d'alguna manera aquesta situació, l'aspiració d'aquest parlament és complir amb l'Estatut d'Autonomia, que obliga el Govern balear a tractar de forma igualitària els habitants de cada una de les illes, i si açò volem que sigui així i volem complir amb l'Estatut d'Autonomia, no hi ha dubte que s'haurà de posar per part del Govern balear, s'haurà de treure de la butxaca els milions que facin falta per completar el sistema de beques general o el sistema de beques, sigui quin sigui el que gestioni, perquè no serà suficient, no serà suficient.

En aquest sentit, presentam aquesta esmena d'ampliació fins a 200 milions de la partida destinada a beques per a desplaçaments d'estudiants universitaris de les illes a Mallorca i de les illes cap a fora.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista hi ha les esmenes 5290, 5291, 5292, 5293, 5294, 5325, 5323, 5327, 5296, 5304, 5328, 5295, 5324, 5127, 5297 i 5298.

Sí, Sra. Bover, té vostè la paraula.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. El primer grup d'esmenes és demanar una descentralització de l'escola oficial d'idiomes, així com ja s'ha fet referència a la nostra esmena a la totalitat. Demanam, per tant, poder tenir cobert amb aquests centres escolars la ciutat de Manacor, Inca, Eivissa i Formentera, Maó i Ciutadella.

A l'altra esmena, una esmena de creació, demanam que el traspàs de la gestió de les escoletes de la Conselleria de Presidència passin a la Conselleria d'Educació, amb l'objectiu d'orientar-les a una dimensió educativa. Pensam que aquestes escoletes, el que es coneix per guarderies del Govern, no només han de tenir en compte el vessant social, sinó cobrir aquestes necessitats però sense deixar de costat l'element i el concepte educatiu.

A un altre grupat d'esmenes es demana donar continuïtat a la construcció de centres de secundària i d'infantil, o sigui, donar cobertura al mapa escolar, creació, per tant, o construcció, de tres instituts de secundària a Eivissa, a Sant Agustí i a Sant Llorenç.

L'esmena 5323, completar la xarxa de centres escolars públics d'educació infantil 3-6, preferentment.

Una esmena també d'addició de 50 milions de pessetes. Demanam establir un pla interinstitucional, coordinació entre diferents institucions per possibilitar la creació d'una xarxa de centres de titularitat municipal.

Increment, també, de 2 milions de pessetes a l'aportació a ajuntaments per dignificar i millorar la qualitat d'ensenyament musical a les escoles de música municipals, a què s'ha fet referència a l'esmena a la totalitat.

També la necessitat d'ampliar beques d'estudis musicals en aquest sentit, una esmena d'addició, per tant, de 15 milions de pessetes.

Beques de transport a universitaris que estudien fora de la seva illa, també és una esmena que es reitera any rera any i per diferents grups parlamentaris.

Necessitat també que es fomenti l'intercanvi cultural entre les diferents illes Balears, hem de conèixer la cultura de les diferents illes, i hem de respectar, per tant, la cultura diferencial que tenim de les diferents illes. És una esmena d'addició de 25 milions de pessetes que va en aquest sentit.

I una esmena de 30 milions de pessetes, el foment de la promoció de la cultura de les Illes Balears fora del territori de la comunitat autònoma. Pensam també tenir possibilitat que ens coneguim i ens respectin fora de les nostres illes. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Per part del Grup Parlamentari Socialista, hi ha les esmenes 5841, 5814, 5815, 5816, 5817, 5832, 5747, 5749, 5744, 5746, 5830, 5748, 5822, 5823, 5824, 5825, 5826, 5827, 5828, 5829, 5818, 5819, 5820, 5821, 5745, 5702 i 5750. Sr. Crespí, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Perdoni per haver-lo cansat amb la lectura de tanta esmena, però, és clar, tal com presenta, i ja ho ha dit el meu company a l'esmena a la totalitat, el pressupost aquesta conselleria, és necessari, com a mínim, fer unes esmenes per dir al Govern en què ens agradaria que gastàs els doblers, ja que no ho sabem, i en tot cas, si s'aproven aquestes esmenes, perquè els ciutadans vegin allà reflectits quins són els seus desitjos, perquè el conseller..., a mi em cau bé el conseller de Cultura, ho he de dir sincerament, em cau bé, em cau bé, perquè vostè em recorda allò que jo sentia quan era al·lot i anava a escola, que eren les emissores de ràdio que se sentien per les finestres obertes, i sempre tocaven el mateix disc, només en tenien un, a la postguerra, només tenien un disc, a la millor algú de vostès el recorda, "*están clavadas dos cruces en el monte del olvido*", i sempre era el mateix disc, i el Sr. Conseller sempre ens diu el mateix, diu: Ara li concretaré això, no faré una intervenció genèrica, li ho concretaré. I jo pensava. Podré retirar 22 esmenes. No ens ha concretat res, Sr. Conseller, ens ha fet una intervenció genèrica, evidentment, ha dit una cosa que no havia dit mai, que els mallorquins fem més feina que ningú i que som millors, des que tenim les transferències, els nins són més alts i més macos, els mestres estan més contents i tot funciona de meravella, i bé, jo no ho perceb així.

Per tant, nosaltres fem unes esmenes, fonamentalment d'afectació, perquè vostè ha dit un parell de coses que són absolutament falses. Primerament, contestant a la representant del PSM, li ha dit dues coses que es contradueixen amb els seus propis termes, ha dit que no finançaven les beques d'estudis universitaris perquè era una educació no obligatòria i al mateix temps concerta l'educació infantil, que és no obligatòria, i s'oblida que hi ha un article de la Logse, Sr. Conseller, que diu que amb aquelles entitats sense fi de lucre sí que s'establiran convenis singulars, però vostè ho ha fet amb les entitats que no estan declarades sense fi de lucre. Per tant, vostè llegeix les normes i les aplica com li ve bé, d'acord, vostè és el Govern, però reconegui que les aplica d'una manera molt singular.

I en el pressupost, vostè va dir en comissió, li puc llegir el *Diari de Sessions*, que a això del sector de les inversions territorialitzades, no hi féssim cas. Bé, és un tom que presenta el Govern en aquesta cambra, que no diu on diu vostè que faran les actuacions, que no ens surten els doblers que vostè dedica a Eivissa i que vostè dedica a Mallorca i a Menorca, que no quadren. Si vostès ja presenten un document flàccid, flàccid totalment, almanco després digui'ns i aclareixi'ns les coses.

Per tant, nosaltres volem que els ajuntaments sàpiguen que tendran garantida almanco una anualitat de l'any 99 i que segurament, perquè les obres se solen continuar, hi haurà l'anualitat que permetrà que l'any 2000 sí tinguin aquests instituts que vénen prometent fa tant de temps.

Perquè, és clar, vostès aquí diuen coses, i no sé si és que no tenen memòria o si es pensen que els altres no en tenen.

Mirin, vostès varen dir quan la transferència universitària que, el cost de l'equipament del nou aulat, estava claríssim que anava apart de la transferència. Varen fer un gran (...), el conseller d'Hisenda, que acaba de desaparèixer. L'altre dia, al Consell de Govern, varen haver d'abocar 475 milions de pessetes a la Universitat perquè ja estaven farts que a l'auditoria els diguessin que imputaven un ingrés que no existia.

Aquí ens varen dir coses que no són veritat, vostè acaba de dir que el conveni només l'han fet amb l'Ajuntament de Lluçmajor vol dir?, no acaben de signar amb l'Ajuntament d'Alcúdia un acord d'intenció, és clar, encara no ha signat el conveni, això vol dir que aquesta escola, vaja, a la millor qualque net meu hi anirà, encara que no n'he tengut cap, encara tenc temps que es casi qualque fill meu, i qualque fill anirà a l'escola d'Alcúdia a estrenar-la. Vostès han signat més convenis, i, a més, amb un finançament mot ajornat, Sr. Conseller. Ho fan millor que com ho feia el Ministeri d'Educació, home, que ho feien vostès quan duien el Ministeri d'Educació, potser sí, mai no varen signar un conveni que es pagàs ajornada l'obra més enllà del seu acabament, mai. Per tant, jo crec que vostès signen obres que finançaran una vegada l'institut estigui en marxa, i aquesta és una educació que no compet als ajuntaments. Per tant, és bo que un ajuntament hi col·labori, però, sobre la càrrega financera, no és bo que la donin a ells, i que algun d'ells, a més, hi posa doblers; han signat acords amb Calvià, o no?, amb Sineu.

Per tant, jo crec que aquesta transferència la dotació de la qual poden aquí justificar més bé o més malament, però dir: I vostè, que no ha dit 35.000 milions de cost efectiu? Evidentment que ho vaig dir, perquè era aquest el cost efectiu, aquest era el cost que vostès varen rebre al butlletí oficial, un any després, estava més ajustat.

A mi m'agradaria, ja que ho feia tan bé, que ho fan tan bé, copiassin les partides pressupostàries del cost efectiu rebut, i podríem saber què era educació primària, epígraf A, què era educació secundària, epígraf C, que era l'educació d'adults, epígraf J, etc., etc., però vostès ho tenen tot dins una senalla, i, per tant, aquí, com a parlament, això és *Alicia en el país de las maravillas*, el berenar aquest que fan el conill, el rei de bastos...

Nosaltres no venim aquí a conèixer una política educativa, i, per tant, totes aquestes esmenes vénen a justificar això, i de pas, en corregir una, una esmena que signa una quantitat de 500 milions, quan, realment, només en són 50, l'esmena 5746, possiblement hi ha hagut un error que no s'havia advertit, i posa 500 milions, però en són 50.

Dit això, i per acabar amb aquest tema, volem assegurar la construcció de centres, i per això hi posam doblers, fixam unes anualitats, afectam unes partides.

Volem aquest programa d'adults, que ens han promès que quan hi hagués les competències, durien a terme, que es dugui a terme en conveni amb els ajuntaments, que són els que són a prop dels ciutadans, a més, ho poden incardinar amb un pla de dinamització social.

Volem convenis d'escoles infantils amb els ajuntaments.

Volem programes específics d'integració, d'integració social sobretot, a les escoles, i dedicar-hi doblers.

Volem més educació musical, vostès fan el Conservatori, però això què té a veure amb l'Escola de música de Manacor, que és un altre tipus d'ensenyament, Sr. Conseller, vostè parla d'una escola professional de música, per fer músics, i allò altre és una escola de música per a aquells senyors que vulguin adquirir una certa aptitud musical fora de tota formació professional; per tant, una cosa no compensa l'altra. Conservatori, bé, ja era hora, bé, ja era hora, fa molts anys que en parlem aquí, però ara convendria que, a més, incrementassin allò que fa tants anys que han dit que incrementarien.

Trobam que s'ha de mantenir..., perquè no ho veim en el pressupost, a la millor, si fessin el pressupost ben fet, no hi posaríem aquesta esmena d'afectació, volem que es continuï amb una política de supressió de barreres arquitectòniques, millorar, que sempre és millorable, es poden posar ascensors a molts de centres escolars que no en disposen, per no haver de desplaçar les aules d'un lloc a un altre. Si la inversió és continuada, podem arribar a tenir una xarxa on es pugui donar l'ensenyament sigui quin sigui el tipus de nins que vagin a aquella escola, sense que això destorbi l'organització escolar, que és el que han de fer ara, perquè, realment, encara no estan dotades, si hi ha un termini llarg per fer-ho, jo crec que és important que s'hi destinin cada any unes certes quantitats.

Respecte de les activitats extraescolars, que vostè en faci lectura no té res a veure amb unes colònies d'estiu on nins de Mallorca van a Eivissa i a Formentera, de Menorca vénen aquí, de Menorca van a Eivissa, d'Eivissa van a Menorca, són accions educatives que res hi tenen a veure, molt més de lectura, però no llevin l'altra, ho va llevar el seu ministeri d'Educació fa uns anys, activitats extraescolars amb els ajuntaments, convenis amb els ajuntaments. Pocs doblers poden tenir molta eficàcia. Seríem una comunitat amb una jornada escolar que vostè ha volgut mantenir majoritàriament en la mateixa línia que s'havia fet, però que això tenia un suport de l'Administració a les activitats extraescolars; s'ha suprimit això, per tant, els horabaixes es van minvant les activitats extraescolars, vostè ho sap perquè li han arribat demandes, i això afecta aquelles famílies amb manco recursos econòmics, on els infants, al final, queden tots sols a ca seva mirant la televisió, ni tan sols participaran en programes de lectura, veuran aquella televisió que vostè en els seus anuncis deia que el que aconseguia la televisió amb l'electroencefalograma era una cosa, i la lectura, una altra, no hi ha llibres a ca aquests a lots, però sí televisió; Si vostè no manté un programa d'activitats escolars, no aconseguirà l'afició a la lectura. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per fixar posició, Sr. Pere Palau, té vostè la paraula.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Es faria difícil si un hagués de fixar posició, una per una, a cada una de les esmenes que hi ha en el debat aquest de globalitat, però el que vull dir és que crec que al llarg del debat de les dues esmenes a la totalitat, en les quals ha intervingut el conseller i els diferents portaveus que han presentat aquestes esmenes, és que s'ha donat complida informació en relació amb cada un dels objectius que tenen els pressupostos de la Conselleria d'Educació i Esports, fins i tot algunes declaracions que, a pesar que s'han fet a l'esmena a la totalitat, sí que fan referència a cada una de les esmenes que aquí s'han anunciat posteriorment.

Jo només faré referència per damunt als blocs, més o menys, que consider que s'han fet, quant als diferents grups polítics.

Per exemple, crec que hi ha una coincidència amb tots els grups polítics quan parlen de quantitats concretes per a la construcció de nous instituts o nous centres. Efectivament, jo crec que és fa difícil fer una valoració exacta de quina ha de ser la quantitat que es posi dins els pressupostos de la Conselleria d'Educació per a l'any 1999 per poder atendre tota la demanda o totes les necessitats que tenim quant a instituts. Jo només vull recordar que, apart dels que es necessiten a l'illa de Mallorca, aquest diputat que els parla, que és d'Eivissa, jo sé que hi ha una necessitat imperiosa que se n'hi construeixin tres el més aviat possible, però, a la volta, també sé que, des que el Govern balear té les competències en aquesta matèria, precisament s'han fet unes passes molt importants, el conseller ho ha dit fa un moment, l'institut d'Eivissa ciutat es començarà a construir dins el mes d'abril, em pareix que ha dit, de l'any 1999, i els altres dos instituts estan precisament en fase de redacció del projecte i de quantificació de cada un dels pressupostos.

Per tant, compreguin, senyores i senyors diputats, que es fa molt difícil que en aquest moment puguem afinar una xifra concreta i que diguem això és concretament el que es necessita per a uns instituts que, com aquell que diu, encara no tenen els projectes fets, però jo crec que és important que hi hagi una partida oberta i que s'intenti treballar amb aquesta partida, i, com ha dit també el conseller, una obra del tipus d'un institut no es fa tan sols en una anualitat, no es fa el projecte, no es fa l'obra i no es fa tota la inversió. Per tant, jo crec que això seran inversions plurianuals i al llarg d'aquests anys podrem veure culminats tots aquests instituts, totes aquestes obres, que són necessitats.

Per altra banda, hi ha una esmena també que fa referència a una quantitat que s'havia de traspasar a la Universitat de les Illes Balears, a efectes de compensar el que pugui ser la dotació pressupostària a la universitat. S'ha de dir que precisament en fase de ponència i de comissió el propi Grup Popular ja va presentar una esmena de 151 milions de pessetes per anivellar aquest pressupost i que, a més, aquesta esmena havia estat, d'alguna manera consensuada amb els òrgans de govern de la pròpia universitat.

Hi ha un apartat, també important, de què parlen tots els grups polítics, en relació amb beques, principalment beques per a universitaris des de les diferents illes, estudiants, concretament, d'Eivissa, Menorca i Formentera, que pateixen més aquesta insularitat, perquè no fins ara, ara ja començam a tenir diferents estudis, per exemple, tant a Menorca com a Eivissa, però fins ara no teníem ni tan sols la possibilitat de fer estudis universitaris a la nostra illa, però s'ha de dir que aquest any la Conselleria d'Educació ha solucionat aquest tema posant unes beques en marxa, i que, bé amb vista a l'any que ve, jo entenc que la filosofia que planteja el Govern és encertada, que sigui el Govern central, a través del Pla nacional de beques i en aplicació del règim especial de Balears qui faci front a aquestes ajudes, que creim que són merescudes i que són necessàries per a tots els estudiants de les nostres illes.

Després hi ha una sèrie d'esmenes, ajudes a consells escolars municipals, insulars, menjadors municipals, educació permanent d'adults, etc., que bé, que tal vegada en aquest moment no hi ha una quantificació concreta per a cada una d'aquestes activitats, però que els pressupostos de la conselleria, que són pressupostos genèrics i que a través de les seves diferents seccions o, millor dit, direccions generals i programes, sí que té en compte per dur a terme activitats d'aquesta classe.

Igualment, s'ha de dir, pel que són ajudes a art dramàtic i dansa, que precisament se n'ha parlat a l'emena a la totalitat, el propi conseller ho ha dit, que s'ha previst dins la partida pressupostària que pugui tenir el Conservatori de música.

I una altra esmena o altres esmenes que fan referència a intercanvis culturals dins illes de la nostra comunitat. Bé, no és un tema nou, és un tema que es venia fent ja altres anys, i és un tema que també s'ha previst que es pugi fer dins aquest any.

S'ha de dir que sempre que parlam d'esmenes, parlam de quantitats d'afectació, és molt difícil que tots els grups que estam aquí..., no es posen d'acord els grups de l'oposició en posar-hi una mateixa quantitat, idò, difícil seria que fins i tot els grups de l'oposició es posassin d'acord en la quantitat que ha posat el Govern dins el pressupost. Tot és qüestió de prioritats, tot és qüestió de filosofia, tot és qüestió de quin és el programa que fa el Govern en aquest cas, però vull dir que això s'ha previst.

Igualment, també hi ha intercanvis amb comunitats, amb altres comunitats, per mostrar-los quina és la nostra cultura, a d'altres indrets. De totes maneres, nosaltres entenem, des del Grup Popular, que primerament és necessari ensenyar-la dins la nostra comunitat i després, a fora.

Quant a escola d'idiomes, és un tema de què també s'ha parlat, n'ha parlat el propi conseller. Jo crec que és bona la solució que en aquest moment el Govern faci l'estudi de quines són les necessitats que puguin tenir les escoles d'idiomes als diferents indrets de la nostra comunitat, especialment a les illes menors, i una vegada que s'hagi quantificat aquesta quantitat, posar en marxa aquests programes.

He de dir que votarem que no a totes les esmenes, excepte a l'esmena 5823, del Grup Socialista, que fa referència a la construcció del centre d'educació infantil i primària de Badia Gran, a Lluçmajor, anualitat 1999, per 150 milions de pessetes. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam al debat número 8, de globalitat. Agrupació del programa 4521, biblioteques i arxius; 4531, museus i arts plàstiques; 4551, promoció de la cultura; 4552, normalització lingüística; 4561, música, teatre i cinematografia, i 4571, promoció, foment i ajuts a l'esport.

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida s'han presentat les següents esmenes: 5425, 5426, 5424, 5422, 5419, 5420, 5421, 5423, 5439, 5436, 5410, 5400, 5411, 5412, 5413, 5401, 5402, 5403, 5404, 5405, 5406, 5407, 5408, 5409, 5414, 5415, 5416, 5417, 5418, 5398, 5399, 5442, 5443, 5446, 5444, 5445, 5447, 5448, 5441 i 5449. Per fer-ne la defensa, té la paraula el seu portaveu, el Sr. Josep Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. En els cinc minuts que em pertoqueu, intentaré explicaré el màxim nombre d'esmenes, i les que no hi càpiguen, les donam per explicades i defensades.

El primer bloc d'aquestes esmenes fa referència al que són centres dependents de la conselleria, museus, arxius, biblioteques, cases de cultura, etc. La majoria de les esmenes són de quantitats menors i fan referència a l'ampliació, a l'increment de partides, sobretot quant al funcionament, al divers tipus de funcionament d'aquests centres.

És cert que des d'Esquerra Unida mantenim que la gestió d'aquests centres culturals ha de ser transferida als consells insulars com més aviat millor i que la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports acabi per tenir un nom més curt, que seria Conselleria d'Educació, per un temps determinat, fins que no es produeixi un procés semblant, però mentre no sigui així, nosaltres creim que aquests centres, any rera any, reben aquest tipus d'esmenes perquè, any rera any, en els pressupostos del Govern balear es mantenen unes despeses que els manté en una situació de falta d'activitat, de possibilitat d'activitat.

Una esmena en particular que vull defensar també, per al mateix bloc, és la 5420, que es la creació d'una partida inversora vinculada a la creació del museu de Formentera, és una partida de 15 milions de pessetes. Fa dues setmanes vam aprovar aquí la Llei de patrimoni cultural de les Illes Balears amb un article, amb una disposició, no me'n record, que comprometia el Govern a la creació del museu de Formentera, li donava un any o dos anys de temps per iniciar aquesta creació.

Nosaltres ja incorporam en aquest pressupost de l'any 99 una partida per iniciar el procés de creació del museu de Formentera, perquè el Govern també es comprometí en aquest procés amb l'aprovació d'aquesta partida.

Una altra esmena fa referència a l'increment de pressupost de funcionament del museu de Menorca. Aquest any vam poder inaugurar amb molta "parafernàlia", ministra inclosa, el museu de Menorca completament, s'ha inaugurat diverses vegades, després de vint-i-cinc anys i cua d'obres i de molts de milions d'inversió, milions provinents del Govern central, i després d'aquesta inversió, convé posar en marxa el museu de Menorca perquè no pateixi el mateix mal que pateixen els altres museus, i és el mal de la fossilització d'aquests centres culturals que han de ser dinamitzadors de cultura, i que són, ben al contrari, fossilitzadors, moltes vegades, de cultura.

A l'esmena 5423 afectam la partida destinada a la Llonja, hi afectàvem 20 milions, perquè aquests 20 milions, destinats inicialment a exposicions a Palma de Mallorca en aquest centre que depèn del Govern, es dediquin a exposicions itinerants, a exposicions artístiques que es facin de fora cap aquí, a les illes mateix, amb caràcter itinerant. Hi va haver una proposició no de llei aprovada sobre realitzar anualment una o dues exposicions itinerants procedents d'Eivissa, de Mallorca o de Menorca, i que itineressin. L'any passat va anar bé perquè es va fer una exposició eivissenca itinerant; enguany tocava el torn a una exposició menorquina, i encara esperam que es realitzi, encara esperam que es faci aquesta exposició itinerant que pertoca a Menorca. Va durar un any el festeig, va durar un any, i acabam malament. Per açò, incorporam aquesta partida, per assegurar el compliment dels acords del Govern, que, segons el president Matas, són sagrats.

Una altra esmena fa referència a la dotació adequada per a la fonoteca de les Illes Balears, que també té una dotació que fa empegueir, si jo fos conseller de Cultura, estaria empegueït de tenir una dotació per a la fonoteca com la que té, com la que té el conseller de Cultura i aquest govern, perquè no compleix cap funció d'aquelles que ha de complir.

Una altra esmena que també compartim amb una germana del Grup PSM-Entesa Nacionalista és la millora de les dotacions en matèria de cultura i esports als consells insulars, unes dotacions de l'any 95 que després de quatre anys de funcionament s'han estancat per insuficients, sobretot en matèries com patrimoni cultural, protecció del patrimoni cultural, que és allà on més s'ha destacat la insuficiència de les dotacions amb què van venir dotades les competències.

Passam a normalització lingüística, on hi ha una sèrie d'esmenes d'afectació. La qüestió de normalització lingüística, així com el primer any i amb el Govern Soler, amb el Sr. Cristòfol Soler, em referesc, es va ampliar la partida destinada a normalització lingüística, el següent any, encara amb el Govern Soler, durant mig any, es va ampliar encara més i va superar els 500 milions de pessetes, aquesta partida de normalització lingüística, a partir del canvi darrer que hi ha hagut, aquesta partida ha disminuït progressivament, i per a l'any 99 tornam a estar com abans de les darreres eleccions autonòmiques, i el programa està a l'altura anterior de la desaparició del Sr. Cristòfol Soler com a president d'aquesta comunitat, que va suposar un impuls momentani a les polítiques lingüístiques, 350 milions de pessetes per a l'any 99. Si d'aquesta partida, la meitat està oculta o està semioculta en el Consorci per al foment, realitzat amb la Universitat de les Illes Balears, lògicament, les polítiques de normalització lingüística, de participació i d'impuls a diversos ambients són, realment, inexistents. Per açò, hem fet un grup de nou o deu esmenes que fan referència concreta a elements de normalització lingüística en àmbits, en sectors, en matèries concretes en què nosaltres creim que s'haurien de realitzar en el conjunt de les illes.

Un altre bloc d'esmenes fa referència a la creació d'un circuit itinerant de teatre en català al conjunt de les Illes Balears, que també creim que és necessari, que no s'ha realitzat en tots aquests anys, a pesar de promeses antigues.

Un altre bloc d'esmenes fa referència a la música, una esmena senzilla, és per cobrir les despeses dels músics de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, de les illes exteriors, si em permeten anomenar el terme d'illes exterior, que són convidats, que són seleccionats, per participar en la Jove orquestra de les Illes Balears, i el que hauria de ser un premi, és un càstig, perquè els castiguen a pagar-se el viatge, manutenció, desplaçament, o sigui, que el que és un premi, és una condemna per a aquests joves músics.

En el mateix sentit, una altra esmena d'afectació fa referència a l'Orquestra simfònica, per assegurar una consignació per desplaçaments a les illes exteriors, al conjunt del territori, per celebrar els seus concerts, i que deixi de ser l'Orquestra simfònica de Palma de Mallorca, per esdevenir realment el nom, aquesta simfònica, de les Illes Balears, i si el Grup Popular ho volgués, podria aprovar aquesta esmena, i convindran que és necessària que es faci.

Un darrer bloc d'esmenes fa referència a esports, una primera és per establir un conveni amb la Universitat per a la promoció de l'esport universitari, és oportuna, com ho era fa tres anys, quan la vam defensar amb vista a l'any 1999, quan inaugurarem la Universiada.

Una altra esmena fa referència a l'ampliació de les ajudes al funcionament de les federacions de les Illes Balears, més necessària que mai després del retard...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor, Sr. Diputat.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Sí, Sr. President.

...després del retall que el Govern balear ha aplicat a les ajudes que fins ara es donaven per al funcionament de les federacions esportives.

Unes altres esmenes fan referència a beques d'estudi i investigació sobre l'esport a les Illes Balears, l'esport com a matèria d'investigació, no només com a matèria d'espectacle, que també creim que està poc realitzat, la política del Govern.

Una altra esmena fa referència a la preparació o beques de preparació per a l'Olimpíada de Sidney, que no passi com a l'anterior, que després hi va haver queixes i llaments públics per falta d'ajuda.

I després, també unes altres esmenes per al foment de l'accés de la dona a la pràctica de l'esport.

Una altra, per impulsar una campanya contra la violència al món de l'esport a l'àmbit de les Illes Balears; s'ha presentat molt abans dels darrers esdeveniments que han ocorregut a Espanya i que han dut aquest tema de la violència a l'àmbit de l'esport a l'actualitat. És una esmena que presentam cada any i que no s'ha realitzat mai, i nosaltres creim que és de tota urgència que es pugui realitzar també a les Illes Balears.

I ja la darrera, una transferència a l'Ajuntament de Ciutadella, perquè, així com les instal·lacions esportives és una matèria que a Menorca s'ha completat i hi ha una situació, no en diré òptima, però sí una situació favorable, hi ha una qüestió que sempre roman oblidada i que sempre roman pendent, i és una reivindicació molt antiga d'una pista de ciclisme a l'illa de Menorca, com n'hi a Mallorca, per exemple, corresponent amb la gran presència d'afició al ciclisme a l'illa de Menorca i l'absència de qualsevol instal·lació per a la pràctica d'aquest esport en pista. És normal que tots els campions, fins i tot del món, que les Illes Balears en produeixen molts, com Alzamora o Llaneres, siguin mallorquins, perquè aquí hi ha les instal·lacions, i en canvi, a una illa com Menorca, amb una afecció i una participació en el ciclisme proporcionalment igual, per l'absència d'instal·lacions, no s'hi pot practicar l'esport en pista.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Hi ha les esmenes presentades pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista 5301, 5302, 5303, 5299, 5300, 5305, 5289, 5306, 5307, 5308, 5309, 5310, 5311, 5312, 5313, 5314, 5315, 5316, 5317, 5318, 5319, 5320, 5321 i 5322. Per defensar aquestes esmenes, Sr. Gomila, té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Les primeres fan referència a unes esmenes d'addició per incrementar els fons de l'Arxiu històric del Regne de Mallorca d'autors o temàtica mallorquina a la biblioteca pública de Palma, exactament igual a la biblioteca pública de Maó, incrementar els béns museístics al museu de Mallorca i al museu de Menorca.

Després, una altra que fa referència, i ja l'ha defensada el Sr. Portella, per millorar les transferències, la dotació de l'exercici de les transferències en matèria de cultura i patrimoni històric als consells insulars, amb un total de 100 milions de pessetes. Nosaltres creim que l'experiència d'aquests tres anys que fa que els consells insulars gestionen cultura i patrimoni posen de manifest la insuficiència pressupostària amb què estan dotades aquestes competències, per tant, creim que s'ha d'incrementar. Nosaltres creim que és una quantitat mínima, 100 milions de pessetes, per als tres consells insulars.

Una altra fa referència al coneixement cultural de cada illa pels escolars de les altres illes.

Després, una sèrie d'esmenes d'afectació per materialitzar les inversions immaterials, que n'hi ha moltes, que hi ha als pressupostos de la comunitat autònoma. Totes elles fan referència a incrementar el suport a la normalització lingüística a l'àmbit de l'esport, a l'àmbit de les associacions juvenils, als consells insulars, per al foment de l'ús social de la nostra llengua, de programes adreçats a la població castellanoparlant i, més concretament, a les zones on hi ha una població majoritària de castellanoparlants, com pugui ser la badia de Palma o les zones costaneres de Mallorca i d'Eivissa.

I després unes altres que fan referència al suport genèric que dona el Govern balear, que nosaltres creim que és del tot insuficient, per una banda, a la producció editorial i fonogràfica, a les publicacions, evidentment, en llengua catalana, a les publicacions diàries en llengua catalana, a les d'àmbit local, i també al suport a les sales de cinema que exhibeixen pel·lícules en català. Veim com el Govern balear cada any promou l'estrena de la pel·lícula de Disney, que sol ser per Nadal, i veim com a les illes de Menorca i d'Eivissa no hi ha la possibilitat de gaudir d'aquesta estrena en llengua catalana, de la qual sí que es pot gaudir a la ciutat de Palma; aquest any és la pel·lícula Mulan, l'any passat va ser Hèrcules, i l'altre, Pocahontas, les quals sí que es poden veure a l'illa de Mallorca, en canvi, els al·lots i els majors de les illes de Menorca i d'Eivissa no tenim aquestes possibilitats.

Per altra banda, dotar les biblioteques de cada una de les illes de les enciclopèdies que es fan a la resta, és a dir, dotar les biblioteques de Menorca de les enciclopèdies d'Eivissa i de Mallorca; a les d'Eivissa, amb les de Menorca i de Mallorca, i a les biblioteques de Mallorca amb les enciclopèdies d'Eivissa i de Menorca.

Per altra banda, també incrementar el suport a les emissores de ràdio que tenen programació en llengua catalana i incrementar les dotacions o la creació de centres d'autoaprenentatge de la llengua catalana a Menorca, a Eivissa i a Formentera.

I una darrera esmena, referida a la normalització lingüística, seria la del suport a les entitats cíviques, culturals i sindicals per a l'actuació dins aquestes pròpies entitats i per a l'actuació en el seu àmbit de plans de normalització lingüística.

Després, les referides a esports, dues esmenes referides a esport, una, per incrementar i per millorar el suport a l'eport universitari, i l'altra, en el mateix sentit, amb els esports autònoms, autòctons. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per part del Grup Parlamentari Socialista, hi ha presentades les esmenes 5813, 5752, 5843, 5743, 5754, 5751, 5753, 5755, 5831, 5704, 5570, 5571, 5572, 5573, 5756, 5569, 5703, 5757. Sr. Diéguez, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Hay una serie de enmiendas que tenemos presentadas en el apartado de deportes, en concreto, pero que podría estar probablemente, su mayoría, en cualquier otro lado, y es que si algún diputado quiere conocer el presupuesto del Govern, que no lo lea, que consulte la bola de cristal, el tarot, el vuelo del grajo, cualquier otra cosa, cualquier otra cosa servirá para conocerlo más que el texto literal de la Ley de presupuestos.

Vamos a empezar a ver esa frase que afirmo en este momento a partir de la enmienda 5570 y a partir de la 5571, por las cuales pedimos un incremento para las partidas de publicidad en la Escuela de vela Cala Nova y en el polideportivo Príncipes de España.

Cualquier ciudadano que vea la televisión en nuestras islas, que escuche la radio o que vaya al cine podrá ver de forma constante anuncios que le invitan a ir al polideportivo Príncipes de España o a la Escuela de vela de Cala Nova, ¿contra qué partida se pagan estos anuncios? Si leemos el presupuesto, nos encontramos con que tanto en el presupuesto del polideportivo como en el de la Escuela de vela Cala Nova existe una partida que dice "Publicidad y propaganda", tema resuelto, piensa uno, ya está, Escuela de vela Cala Nova, Príncipes de España, publicidad, propaganda, aquí está, pero se encontrará con que esa partida durante el año pasado, durante el año 97, tenía solamente 1.000 pesetas presupuestadas, 1.000 pesetas. Teniendo en cuenta el coste que tienen los anuncios, constantemente, televisión, publi-reportajes, etc., y que la partida existente es de 1.000 pesetas, nos caben varias posibilidades: primera, que no pague la propaganda y publicidad, lo cual no creemos que sea posible; segunda, que la propaganda y publicidad valga sólo 1.000 pesetas, cosa que también nos parece descabellado; tercera, que debe de ser la cierta, que la paguen con cargo a una partida distinta de la legalmente prevista, y digo la legalmente prevista porque el presupuesto no es otra cosa sino una ley, esta tercera es la verdadera, suponemos, utilizan una partida alegal para pagar esta publicidad. ¿Por qué? Muy sencillo, para que nadie se entere, para que nadie se entere, es un ejercicio trile.

¿Dónde está la partida de publicidad y propaganda?, ¿dónde está?, ¿en Presidencia?, ¿en Educación?, ¿en Fomento? La mano es más rápida que la vista. No está en ningún sitio, está en la undécima conselleria, el Gobierno tiene diez consellers con cartera y un undécimo que no tiene conselleria pero que tiene una gran cartera, una gran cartera de clientes publicitarios, y aunque me mato por decirles su nombre, no se lo diré, por lo menos esta vez.

Por eso y para permitir que durante el 99 haya transparencia, para permitir que haya transparencia, proponemos que las partidas dotadas con 1.000 pesetas, tanto para el polideportivo Príncipes de España como para la Escuela de vela Cala Nova se incrementen hasta el 1.000.000 de pesetas, y que se ciña, por supuesto, el gasto publicitario hasta esa cantidad.

Otra enmienda es la 5573, con la que pretendemos que los desplazamientos interinsulares en competiciones autonómicas de carácter oficial sean sufragados por la comunidad autónoma, proponemos que sea con cargo a la partida de grandes acontecimientos, y creemos que es más importante que la comunidad autónoma se haga cargo del grave problema de financiación de nuestros deportistas en lugar de dedicarse a financiar grandes acontecimientos, o mejor, grandes fotos, y pondré un ejemplo: la última foto, que me conste, que se ha encargado por parte del presidente de nuestra comunidad tiene un precio de 50 millones de pesetas, de 50 millones de pesetas. Hace pocas fechas, el presidente de la comunidad pactó con el presidente de la Federación española de fútbol que le entregaba 50 millones de pesetas a cambio de que le hicieran entrega de una medallita, de una medalla de oro, en este caso, o algo así, que tenía que venir el presidente de la Federación española de fútbol a entregársela aquí, en el Consolat de Mar, a ser posible, lo más cercano a época en campaña electoral. Asistiremos en pocas fechas a esa foto. 50 millones, 50 millones que se comprometió a pagar el presidente de la comunidad para el caso, para el hipotético caso, de que España sea declarada sede para la Eurocopa próxima que se tendrá que disputar dentro de unos años, es decir, para según qué cosas sí que valen los pagos con hipótesis, pero según para según qué otras, como vimos hace poco tiempo, véase la famosa sentencia del túnel de Sóller, no cabía hacer hipótesis, para una foto de 50 millones, sí que caben hipótesis. Pues bien, creemos que es mejor que el presidente se contente con sus 22.000 fotos actuales y que esos 50 millones que tiene que emplear para ésa, los deje estar, estarán mejor empleados en ayudar a nuestros deportistas en sus desplazamientos interinsulares.

Otra enmienda es la 5569. Pretendemos que 150 millones del Ibatur pasen a la Dirección general de Deportes. Con el pretexto de una supuesta ventaja turística, el Ibatur gasta cada año muchos millones en acontecimientos deportivos, y digo gasta en lugar de invierte; en realidad, el Ibatur funciona como un fondo de reptiles que se aprovecha de los pocos controles existentes sobre su actividad presupuestaria para gastar cantidades millonarias en actividades deportivas, destinando, eso sí, el dinero directamente a manos de promotores que se dedican de forma profesional a organizar estos grandes acontecimientos, y da la casualidad de que siempre se trata de las mismas empresas, siempre, casi siempre, y esa casualidad, cuando es tan reiterada, pierde su carácter. Algo se oculta tras esas empresas, algo se oculta porque cuando le he preguntado por escrito al conseller de Turismo cuánto dinero de los 75 millones de pesetas que regalaron al Mallorca Open iban destinados a una determinada empresa promotora, cuyo nombre le cité expresamente, el conseller de Turismo ha dejado pasar los plazos legales para contestar la pregunta y pretende dejar en silencio la respuesta. Les aseguro, señores diputados, que nosotros no dejaremos decaer esa pregunta, insistiremos con ella de forma reiterada en los plenos hasta que nos conteste.

¿Qué se oculta detrás de los regalos que hace la conselleria de Turismo vía Ibatur a empresas no muy alejadas del Partido Popular, no muy alejadas? De momento, esta enmienda va dirigida a una partida económica, de importe semejante a la que se dedica hoy en día por el Ibatur a Deportes, pase a la Dirección General de Deportes para que se coordine con mejor criterio deportivo. Por último, ya que se me enciende la luz, y no me da tiempo a más enmiendas, la 5756 pretende que 219 millones pasen a equipamientos e instalaciones deportivas, para que cuando quieran hacer instalaciones deportivas, como sucedió con la pista de firme del campo de fútbol de Capdepera, no tengan que recurrir nuevamente al presupuesto de turismo, de este modo, si un conseller quiere hacer de Mister Marshall en su pueblo, no tendrá que hacer equilibrios con el presupuesto de su conselleria, sino que bastará con que se dirija a la Conselleria de Educación, Cultura y Deporte para que lo financie, incluso puede servirle esta partida si recuperan la razón y el equilibrio a incrementar la dotación de que disponen los consells insulares para instalaciones deportivas.

Señores del Partido Popular, reflexionen y acepten estas enmiendas por dignidad, intenten, en el tiempo que les queda, mejorar el recuerdo que van a dejar en los ciudadanos, no lo tienen tan difícil. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Passam al torn de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Pere Palau, té vostè la paraula.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Seré molt breu per tres motius principals, un per l'hora que és, l'altre per la veu, que és quasi el millor que tenc i m'està fallant, i l'altre perquè crec que el conseller ha explicat molt bé en el debat a la totalitat cadascuna de les partides. No obstant això, vull fer referència a la normalització lingüística, perquè ha sortit aquí, a través de diverses esmenes que han presentat els diferents grups, i dir que a través de la Direcció General de Cultura i Política Lingüística es té el programa i les partides adients per fer front a tots aquells actes que es creu que s'han de dur endavant.

Després hi ha una sèrie d'esmenes que fan referència a arxius, museus, biblioteques, una esmena concreta al Museu de Formentera, etc., etc., vull dir que precisament hi ha contemplades partides dins aquests pressuposts per poder-hi fer front, fins i tot recordar als senyors diputats, tal vegada que no eren a ponència ni a comissió de pressuposts i no ho saben, però que el Grup Popular va presentar una esmena de 43 milions de pessetes perquè fos una realitat el Museu de Formentera, o sigui no 15, com demanava un grup, sinó 43 milions. I vull dir que aquesta esmena que presentarem va ser, d'alguna manera, per fer front l'esmena *in vocce* que va presentar el representant del Grup Popular durant la tramitació de la Llei de patrimoni que fins i tot s'ha de dir que algun grup política ho va catalogar de fantasmada. Aquí no hi ha cap fantasmada, hi ha 43 milions de pessetes per fer aquest museu a Formentera, i precisament ara els altres grups també s'hi han apuntat, a aquesta fantasmada que ens deien. A part d'això també es va aprovar una esmena de 15 milions per a la Biblioteca de Formentera.

I pel que fa referència a diferents partides que es demanen que es traspassin als consells insulars, i d'altres que també parlen dels consells insulars, vull dir que hi ha dos tipus d'esmenes. Unes que diuen que s'han de passar com si es passassin competències als consells insulars, i jo vull recordar a les senyores i als senyors diputats que només hi ha una manera de passar transferències als consells insulars, i crec que no ha de ser, precisament, via pressuposts, i les altres, que són competència dels consells insulars, precisament, com ja té la llei d'atribució de competències en matèria de cultura i esports, són els consells insulars els que hi han de fer front.

Altres esmenes fan referència a desplaçaments d'esportistes, beques d'esport, foment de la dona a l'esport, campanyes antiviolença, etc., etc., bé, jo vull recordar que totes tenen la seva partida i que, fins i tot, quant a l'increment de desplaçaments entre illes, l'any 98 ja va sofrir un increment molt important igual que també han sofert els pressuposts de l'any 99. Una altra cosa és també l'esmena que es presenta en referència a passar una quantitat molt important d'Ibatur a esports, bé, jo vull dir que Ibatur és Ibatur, Ibatur té el seu pressupost, Esports té el seu, les activitats que fa Ibatur, precisament, poden ser activitats de tota mena, poden ser esportives, culturals, de promoció, però totes tenen un objectiu molt clar, i els pressuposts d'Ibatur també està molt controlat, no controlat només pel Govern ni per la Conselleria de Turisme, sinó que dins Ibatur hi ha precisament representants, com havíem dit abans, de diferents institucions i diferents sectors empresarials. Per tant, jo crec que el pressupost d'Ibatur queda bastant controlat.

I bé, Sr. President, com que havia dit que seria molt breu, precisament pels motius que havia anunciat al principi, volia dir que votarem que no a totes i a cadascuna de les esmenes i moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Si pot pujar un momentet a la Mesa.

Passam a votar les esmenes corresponents al debat núm. 6, de totalitat, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Esports, esmenes presentades pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista i Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 25; en contra, 31; cap abstenció. Queden rebutjades aquestes dues esmenes.

Passam a votar les esmenes corresponents al debat de totalitat núm. 7 de globalitat, agrupació dels programes 4221, sistemes i plans educatius; 4222, ensenyaments universitaris; 4511, Direcció i Serveis Generals de Cultura. Passarem a votar, primer, l'esmena 5823 del Grup Parlamentari Socialista. Es pot donar per aprovada per unanimitat?

S'aprova per unanimitat.

Fer referència que les ...

EL SR. PORTELLA I COLL:

Sí, Sr. President, deman la votació separada de dues esmenes.

EL SR. PRESIDENT:

Em pot indicar quines?

EL SR. PORTELLA I COLL:

Del Grup Mixt 5353 i 5354.

EL SR. PRESIDENT:

I aquestes dues conjuntament?

EL SR. PORTELLA I COLL:

Sí.

EL SR. PRESIDENT:

Una per una o conjuntes? Conjuntes aquestes dues.

Fer referència també que l'esmena 5746 del Grup Parlamentari Socialista ha estat rectificada pel mateix portaveu, allà on posa la quantitat de 500 milions de pessetes, ha de posar 50 milions de pessetes.

Dit açò, passam a votar les esmenes 5353 i 5354 del Grup Parlamentari Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 22; vots en contra, 31; 3 abstencions. Queden rebutjades aquestes esmenes.

I passam a votar la resta d'esmenes presentades pel Grup Parlamentari Mixt, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista i Grup Parlamentari Socialista, que ja han estat descrites i anunciades al debat.

Vots a favor d'aquestes esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 25; en contra, 31; cap abstenció. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Passam a votar les esmenes corresponents al debat núm. 8, de globalitat, agrupació dels programes 4521, biblioteques i arxius; 4531, museus i arts plàstiques; 4551, promoció de la cultura; 4552, normalització lingüística; 4561, música, teatre i cinematografia; 4571, promoció, foment i ajuts a l'esport. Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. demanaria votació separada de les esmenes del Grup Socialista 5751 i 5703.

EL SR. PRESIDENT:

5703. Sí. Es poden votar conjuntament aquestes dues?

Passam a votar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista 4703 i 4751.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 22; en contra, 31; abstencions, 3. I hem votat, per si m'he equivocat, les esmenes 5751 i 5703.

Passam a votar la resta d'esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista i pel Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

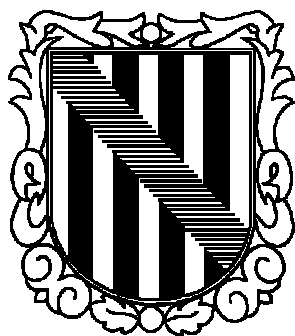
Abstencions?

Vots a favor, 25; en contra, 31; cap abstenció. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Anunciar a les senyores i senyors diputats que demà començarà el debat a les 10 del matí. Debat núm. 9 i que la votació serà a les dues del capvespre. Bona nit i moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma